കർമ്മലസന്ദേശം

No. 225 ഒക്ടോബർ 2014

CONTENTS

Editorial 3

Prior General's Message 6

FOURFOLD THRUST OF GS 37 10

ശിക്ഷ അല്ല ശിക്ഷണം 24

Shared Experiences 28

ദൃശ്യം 34

മഞ്ജരിയിൽ മഹിമാകീർത്തനം 36

BLESSED CHAVARA: A Model of Religious Leadership 37

Santhom Ashram, Khatauli 46

Carmel Retreat Centre, Dharmapuri 49

Prior General's Circular 50

Letter to Editor 60

News & Views 61

Anusmrithi 80

Golden Records 87

ചാവറവർഷ ലോഗോയിലെ പ്രചോദനവാകങ്ങൾ 90

ചാവറപിതാവ് അടിസ്ഥാനമിട്ട പള്ളികൾ 93

പുസ്തകപരിചയം 94

കർമ്മെലയിലെ സൗഗന്ധികങ്ങൾ 101

Editorial

The Greatness of Blessed Chavara

Swiss linguist and semiotician Ferdinand de Saussure (1857-1913) introduced a concept in which he makes a distinction between 'langue' and 'parole'. Parole is the use of language by an individual, his/her utterances and messages, written language, spoken language and so on. Langue has more to do with the system of language which is realized as parole through individual messages and expressions. Noam Chomsky, a linguist at MIT, USA has come out with another set of terms almost in similar lines when he used 'competence' and 'performance' as important concepts in linguistics. In both instances, in the case of langue and parole, and in competence and performance, they signify a higher realm which envisages infinite possibilities. Parole and Performance refer to actual performance in a context while langue and competence point to infinite possibilities.

To extend the analogy further, the competence of Blessed Kuriakose Elias Chavara from which the performance resulted gives us an opportunity to reflect on the greatness and vastness of the thinking and the planning which went into his initiatives and leadership. In this edition of *Carmela Sandesham* also we reflect on the Thrusts identified by the General Synaxis through the embellishments of it by Fr. Louis Malieckal CMI and on the legacy of the leadership of our founder through the gist of contents of the presentation on the Leadership Style of Blessed Chavara by Rev. Fr. Auguistine Keemattom CMI during the assembly of the superiors held at Poornodaya, Bhopal. While it is easy to comment on the actions and style of leadership of Blessed Kuriakose Elias Chavara from the comforts of a far distant historical perspective and a totally different cultural milieu, a reflection on what he achieved through the trying times he had to go through will elicit more appreciation to the man and his struggles in achieving what he has achieved.

It was the time when Travancore was a princely state under the British rule. Through the influence of the British and the Protestant clergy there were some movements to introduce education and social reforms in the country. The abolition of slavery in the kingdom in 1855 is said to be one such creative steps by Uthram Thirunal Marthanda Varma who ruled between 1847 and 1860. In 1857 the king started a school for girls as well. However, to think large along these lines and to bring this to a popular level and to initiate steps to start schools at the parochial level takes a lot of courage and staunch faith. To enable the recent converts and low caste students to acquire the benefits of education was quite revolutionary considering the mindset of the society in those days. To join hands with Fr Leopold, an Italian missionary, to found a religious congregation for women in 1868 and to start a boarding school for women in the year 1868 were indicators of the wide acceptance Blessed Chavara had among the people and the clergy of the times. This was an instance wherein the royal priesthood in Blessed Chavara penetrated to the society in the form of a provider of knowledge; providing education was an exclusive prerogative of the royalty or else, it was handled by selected groups of people those days. Proper training for priesthood, for which formal seminaries were started by the founders of CMI congregation at Mannanam to begin with and then attached to other monasteries in the course of time, was always a priority to Blessed Chavara so that good leaders of the society would transform the society for better and faster. So also other pioneering steps initiated by him, for example, the model for sustaining the institutions he started through regular contributions from families without feeling so much of pinch like a handful of rice as a contribution from housewives, skill training for the sisters at the convent, reliance on the generosity of the public for the running of 'upavishala' (home for the destitute), initiating a revolution of knowledge through improvising a printing press, unceasing efforts to unify the community against divisions and schisms, opening up the treasures of spiritual material for reading and enrichment from all known sources, and many other steps to liberate a people to the great possibilities that the Lord invited everyone: "You, therefore, must be perfect, as your heavenly Father is perfect" (Mt. 5:48).

Just as Chomsky compared performance to the visible tip of the iceberg of which the major portion, the competence, was underwater and invisible, the awesome personality of Blessed Chavara is seen only partially through the bits and pieces that we pick up at this point in history. The humility of a religious was so much of a virtue in him as evidenced in his writings, he never wanted to boastfully project his actions to the public. His ardent faith in the Almighty was powerful enough to instill in him a spirit of incessant hard work in the vineyard of the Lord all his life. A glimpse of his personality that is surfacing from his writings and the fruits of his labour as experienced in the community are enough for us to be thankful to the Lord for what he has been for the Church. May he continue his spiritual inspiration for all of us in this year of canonization!

Fr. Sebastian Thekkedathu CMI
Councillor for Education and Media

Prior General's Message...

Dear Rev. Fathers and Brothers

23rd November, 2014. Yes. We are almost there. How blessed are we to witness this historic event of canonization of our beloved founder, Blessed Kuriakose Elias Chavara! Along with Mother Mary, every CMI member has to recite *magnificat* with deeper meditation and meaning.

The contemporaries of Blessed Chavara had firm conviction in his holiness and sainthood. That is why Rev. Fr. Leopold exhorted the members of our congregation to preserve all the things used by Chavara. He himself made copies of Chavara's testament and distributed some other things that belonged to Chavara to all the other monasteries as sacred relic.

On his deathbed, Blessed Chavara could say, "I can tell you with confidence that I have never lost the grace I received in baptism". What a beautiful saying! It sums up his life of holiness. CMIs have no greater legacy than living such a life of grace, being ever faithful and open to the Spirit.

"What are you looking for?" (John 1: 38). This was the first question of Jesus to the first disciples. Even today the question of Jesus remains the same. For this question, the psalmist has a perfect answer: "Your face O Lord, I will seek" (Ps. 27:8). After *come and see* program (John 1:39), the first disciples' response was, "We have found the Messiah" (John 1:41).

Vision (*darshan*) of the Lord in India has been the deepest aspiration of Indian ethos and in Blessed Chavara we find a happy blend of Indian and Christian yearning. In India, seers and sages left for forest and climbed mountains in search of the vision of God. The fundamental motive of our founding fathers to leave the tempting world was their deeper thirst for this divine vision. Though they did not leave for the

forest, they ever remained faithful to the original vision of seeking the vision of the Lord. This deep aspiration to see Jesus and it is very much evident in the writings of mystic Chavara. "I long to see" is a recurring expression used by him 47 times in his book, *Atmanutapam*. The longing expressed by Chavara is a longing to see Jesus in the manger, Jesus in Nazareth, Jesus at Cana, Jesus at Calvary, finally see Him face to face eternally. Finally, the Universal Church, through canonization, declares that Blessed Chavara is eternally in the vision of the Lord.

But the question is: Where shall we seek Jesus today?

Encountering the Lord in the Eucharist: Life is a journey and every journey gives us great learning and unforgettable experience. So was the case with the disciples on the road to Emmaus. They had a sense of loss when they said, "But we had hoped that he was the one to redeem Israel." (Luke 24: 21). There was no ray of hope in their lamentation. Later they encounter the Lord at the least expected time. "When he was at table with them, he took bread, blessed and broke it and gave it to them. Then their eyes were opened, and they recognized him" (Luke 24:30-31). They see and experience Jesus in the breaking of the bread, in the Holy Eucharist. That was why Blessed Chavara had special devotion to the Eucharistic Lord. He spent hours kneeling down in front of the tabernacle. How fervently he celebrated the Holy Eucharist! He initiated 40 hours adoration. There is no better place than the tabernacle and the presence of the Eucharistic Lord to sharpen the saw of your life to make miracles happening.

Encountering the Lord in the Word: "Were not our hearts burning within us while he was talking to us on the road, while he was opening the scriptures to us" (Luke 1:32). Word of God was the sole food and drink of our beloved founder. "For the word of God is alive and active. Sharper than any double-edged sword, it penetrates even to dividing soul and spirit, joints and marrow; it judges the thoughts and attitudes of the heart." (Hebrews 4:12). "Jesus Christ is the same yesterday and today and forever." (Hebrews 13:8). Blessed Chavara instructed his followers, "Avoid wasting your time in useless

conversation. The time you save after your proper work and recreation should be spent in spiritual reading." Blessed Chavara meditated upon the word of God. He has defined meditation as a *dialogue with God*. "It is an act of dialogue of the person united in love with the divine spouse, Jesus Christ. When friends sit close to each other, they find enough topics to talk about without end." Commitment to the word enabled him to proclaim the word with authority and authenticity. He initiated Sunday sermon and retreat for the laity. The prime work of the priest is proclamation of the word: through preaching, personal life, ministries we undertake. Whether we are in education, media, social apostolate or any other ministry, let us remember we have only one mission: proclaim the gospel. "Woe to me if I do not preach the gospel!" (I Cor. 9:16)

Encountering the Lord in the poor: "Truly I tell you, whatever you did for one of the least of these brothers and sisters of mine, you did for me" (Matthew 25:40). The success mantra for the final test given by Jesus is in identifying Jesus hidden among the poor. Jesus was so much aware of his mission to the poor. "The Spirit of the Lord is upon me, because he has anointed me to bring good news to the poor" (Luke 4:18). Blessed Chavara reminded us, "The day on which you haven't done any good to your fellowmen will not be counted in the book of life". He adds, "Do not insult the poor; neither should you vex them, because if God sees them weeping He will surely wreak vengeance on you". Commitment to the poor has been his passion and he took the first step to start a Home of Charity for the sick, old and destitute. He gives a special mention on nursing of the sick. "Nursing of the sick may be the most difficult, unpleasant, detestable and degrading act before fellow men, but it is the most meritorious service before God. It is true that many saints reached the height of sanctity by nursing the sick. I have my own fears about the houses where there are no sick members. The reason is that the absence of a suffering member in the house would not bring God's blessing in its wake."

St. Francis Assisi, while praying in the Church of St. Damian, felt the eyes of the Christ on the crucifix gazing at him and heard a voice

saying three times, “Francis, go and repair My house, which you see is falling down.” Canonization of our beloved founder is the great gift of the Lord to the universal church; but for us, CMIs, it is a great responsibility to live the legacy of our founder. If the spirit has fallen down, it is an acceptable time for repair and renewal. Our saintly Father invites us for an awakening to create a Chavara momentum within our lives and communities. The best monument we can make now is reconstructing our lives in the original blueprint of CMI way of life.

A CMI member is a man of prayer and CMIs are primarily a praying community. Prayer activates our apostolic mission and apostolate enriches our spirituality. At times we make comment that the youth of today have no thirst for God. But the youth say that the issue is not that they are not thirsty, but we are not salty. If salt has lost its taste, how can its saltiness be restored? It is no longer good for anything, but is thrown out and trampled under foot. St John Paul II says very categorically, “A constant danger with zealous among us is that they become so immersed in the work of the Lord that they neglect the Lord of the work !” We have become workaholic, but the casualty is our mission. If we have no time for appointment with the Lord, life ahead will be a total disappointment for us and for the people of God. People may ask us, “Jesus I know, and Paul I know; but who are you?” (Acts: 119:15). We know St. Kuriakose Elias Chavara, but who are you, CMI? CMIs have no any mantra other than “Sanctification of self and salvation of all”. As Prime Minister calls for a Clean India (Swachh Bharath Abhiyan), let us regain the pristine glory and authentic legacy of our beloved founder. Let us become the change we want to see in the world. May the canonization event empower us for a Second Chavara Revolution through CMI family! Yes. We can, by His grace.

Fr. Paul Achandy CMI
Prior General

FOURFOLD THRUST OF GS 37:[1]
Explained & Interpreted, Inspired by Bl. Chavara

Fr. Louis Malieckal, Samanvaya Vidya Dham, Rishikesh

Introduction:

The four thrusts of General Synaxis 37 (GS 37 hereafter) for the realization of its common theme " CMI Charism and its prophetic call for global mission" may be listed as follows: 1. Being deeply rooted in the CMI community charism, 2. Being committed to the poor and the marginalized, 3. Renewing the families after the model of Blessed Chavara, and 4. Proclaiming the Gospel to the ends of the earth. We shall take them up one by one, examine their roots and source materials in the life and teaching of our Founding Fathers, especially Blessed chavara and make further comments in view of our present-day life and ministries.

1. CMI Community Charism: Its Deep Roots.

The original inspiration for 'religious life' springs from the heart of a 'secular clergy man'- Fr. Thomas Palackal, when he was Rector at the Pallipuram semi nary. Since Fr. Chavara was in those days a student there, not only as a close relative of Fr. Palackal, but also as a faithful and beloved disciple of the Malpan, it is most likely that as an experienced Guru, he was able to discover in the young Kuriakose a suitable candidate for the prospective religious life, and so shared with him some of his inner thoughts about this dream project, '*darsana veedu*' (house for God-experience) or '*tapasu bhavanam*' (house for ardent prayer).

Foot Notes

[1] This article is an adapted form of the "Orientation paper" presented to the 2nd session of the St John's province Bijnor, Provincial Synaxis, 1-3 September 2014.

Simlultaneously, Fr. Thomas Porukara, who was much junior to Fr. Palackal, already when he was a seminarian at Varapuzha had a dream of becoming 'hermit' after his ordination; and he shared it with his friend and neighbour Jacob Kaniyanthara of his own age, because, " If we were to remain in the world, it would be hard to secure the salvation of our souls," he told his friend. The latter was not initially very much interested in it; but eventually he too became enthusiastic about it . One reason for it seems to be the marriage proposal brought to him by his family people, which he did not like.

Now, God provides for a joint consultation of this dream project by the two groups: When the second group (Porukara-Kaniyanthara group) happened to hear about the proposed programme of 'religious life' of the first group (Palackal-Chavara group), the former felt drawn to be with the latter, because in this matter they were all on the same wave length. Fr. Palackal gladly welcomed them to make a joint effort; they unanimously decided to approach the Archbishop Maurelius Stabilini. The two groups agreed that Fr. Palackal together with Fr. Porukara, who was then secretary to the bishop would meet him for the purpose. Fr. Chavara describes the meeting in the Chronicle as follows: " One day Fr. Thomas Porukara and Fr. Thomas Palackal made a request to the Archbishop, ' Both of us want to lead a secluded life somewhere . Kindly permit us to do so. We shall find some one to be your secretary.'"

As we know, the bishop accepted their proposal on the one hand , but added a new and ecclesial dimension to it, saying "...you can start a monastery; it will be useful for you as well as for others." When the two expressed reservations about its realization for want of material resources, the bishop assured them saying ," We have a lot of Christians in our country and if you collect their contributions, it will be possible for you." As the bishop's suggestion was quite encouraging, they returned gladly and later discussed the matter with some other priest-friends who also expressed their favourable opinions about it.

Thus we find that at its very source CMI religious life has a deep communitarian dimension. This spirit is continued through the next

stages of Its foundation, be it in the search for a suitable place for the monastery, or in the event of laying its foundation stone, in the choice of the patron of the first house being built and so on.

Now, we have to introspect about the quality of this community charism, as it is being lived to day. We have the funny definition of religious community by Voltaire[2]. It is not the number or numerical strength that makes a group community. Group of a number of individuals will make only a crowd; but that of persons will make a community. As the late Prof. Ramond Panikkar would say, “person is a bundle of relationships”; he is open to communication, which can lead to communion of hearts and minds, eventually leading to the creation of community. Sociologists speak of two kinds of groups - society (*Geselschaft*) and community (*Gemeinschaft*). The former is a well-structured organization, with its own laws and goals to be achieved. A typical example is any firm or company in the corporate sector, like Birla, Tata, Reliance etc. The latter is an informal group bound more by affective relationship than legal and rationally structured relationships; it will be comparatively small, having the growth of its members themselves its goal. And its best example is family

Now, today religious community is both - society and community, company and family. As community it is a way of life, like family, and its main goal is all-round growth and welfare of its own members. At the same time, it has to function as a *Geselschaft*, society, because it takes up several tasks which we call apostolates or ministries. Should the religious community give more importance to the members and their welfare or to the goals to be achieved even at the expense of the members’ welfare? No doubt, fundamentally a religious community is a way of life like a family, and it is the *agapeic* love (giving-descending-emptying love of God) that should bind us together; it is a reflection of Trinitarian love (Jn 17: 23).

---

2 “ Religious are those who come together without knowing each other, who live together without loving each other and who depart from the world without mourning each other.

There is a beautiful piece of instruction in the Krishna Yajurveda in the context of more than one priest (*pujari*) engaged in ritual sacrifices, emphasising the need for unity and concord:

" OM May he protect us both together; May he nourish us both together
May we work together with synergy; may our study be vigorous and effective
May we not disown each other; Om peace, peace, peace . (YV – Shantimantra).[3]

What is Trinity or Triune Family (*Tritva Kudumba*), but a perfect equality of persons (substances) with distinct functions. What is transparent in the Father is the Son; what is transcendent in the Son is the Father and what is immanent between them is the Spirit. And since each human person is created in the image-likeness of this Triune God, we have inherited each one of us this triple dimension – transcendence-transparency-immanence. And the quality of our unity and community depends on the quality of our openness and self-surrender to the other. In this respect, the Holy Family (Tiru-Kudumba) presents a perfect human image of the Trinitarian Divine Family. The Biblical ideal of "assembly of God" (Qahal Yahweh) and the great Vedic ideal of "whole humanity/entire creation as one family" (*vasudhaiva kudumbakam*) are parallel images of the same lofty ideal community.

It is now up to us to reflect and discuss how this lofty ideal of community charism is preserved and promoted in our life and activities. It is important here to remember that growth in spiritual life of members of a religious community depends very much on their community life.[4] Whether the community is made up of 2 or 20 or

3 *Om sahanaavavatu.sanau bhunaktu;sahaviryam karavaavahai. Tejasvi naavadhitamastu; mavidvshavhai*
Om shantih! Shantih ! shantih

4 There are two theological reasons for this. First, communitarian experience of salvation in Christianity as well as Judaism; religious community is the foretaste of the Kingdom of God, ushered in by Jesus. Second,

200, and more, what would make it really a 'community' as a heritage of our Founders, is not the number/quantity of the individuals, but quality of the persons through their constant communication and consequent communion of hearts and minds in every plan, program and performance of it for the glory of God and good of the people[5]. Besides, he strongly recommended the Confraternity of Happy Death to be continued as a community activity, because " a spiritual exercise in community has better chance of survival than individual spiritual exercise, because the former is stronger than the latter."[6]

2. Commitment to the Welfare of Families

The above reflections on our 'communitarian charism" naturally lead to a discussion of a renewed commitment to the welfare of human families. Blessed Chavara's "vision and mission" of Christian family has been immortalized to a great extent by his two letters written to the members of Kainakari parish and through them to all the families of the world[7], of which the first one is in the form of his Last Will (***Chavarul)*** and the second one is on the *Upavi-shala*: its purpose and need; establishment and maintenance. The source of his great devotion to the Holy Family and to the Trinitarian Family was his own family life experience. He was particularly fortunate to have a very

religious life is a call to follow Jesus closely, and it is through prayer and community life that a religious assimilates to himself/herself the personality of Jesus. In fact our community life is the laboratory where we experiment and build up our christification. That is why Karl Rahner, while explaining how other religions can be facilitators in human encounter of salvation in Christ, says " If God is really reaching out to every one with saving Grace, God can do this only in a human and social way, given the social nature of human beings. This can happen only through the religions through which the humans-in-society reach out to God in their prayers and rituals." (Theological Investigations, vol.V,p.128

5 See no.2 of the Testament of Blessed Chavara to the CMI Members (Malayalam), in Chavata Central Secretariat (Ed) *Letters of Fr. Chavara (Malayalam),* p. 143 for a beautiful description of such a family life

6 Ibid.p.188

7 Cf. Mathias Mundadan, Blessed Kuriakose Elias Chavara, Dharmaram, 2008,p. 262.

pious and devout Catholic family, a father well grounded and firm in faith, and a mother exceptionally pious. Full of gratitude to God, he sings for the gift of a loving and caring mother[8]. In his letter to the Kainakari parish family he defines Christian family in this way:" **A good Christian family is the image of heaven**. Those bound by ties of blood and affection, living together, duly respecting and obeying the parents and thus ensuring their salvation, each according to his/her vocation, constitute a rightful family."[9] It can be seen that Blessed Chavara in his reflections on the role of parents in the family has amazingly anticipated to a great extent Pope John II's *Familiaris Consortio,* and Vat II's *Lumen Gentium's* statement on family as the Domestic Church (see LG 11).

In the *Chavaru*l, he gives 24 instructions in which a number of principles and practical aspects are elaborated. To mention a few, first comes the Lord's principle to" love one another as I have loved you", which is followed by the lofty virtue of forgiveness, illustrated by an episode from the life of emperor Constantine [10]. He mentions humility as the hallmark of a Christian family and advises to avoid showing off one's wealth or power, reminding us of how God punished David for ordering a census of his people as an act of pride. These are followed by 16 rules of upbringing children in the proper way which is a grave duty of parents. He instructed them through Bible stories, anecdotes, comparisons etc., which are quite appealing. They reveal the depth of his wisdom and the width of his knowledge. For example the story of a Japanese mother and three children[11] , with which he concludes these instructions, is very interesting as well as

---

8 Cf. Atmanutapam I: 71-77; Mundadan ibid. P. 45ff. .

9 Collected Works of Chavara. IV,p.102

10 A man from the street came up and dealt a blow on the king's cheek. The whole army sought his permission to kill the offender. But the king replied, "Even the lowest officer can do that. That is not a big thing. But I forgive him. That is the sign of my strength." (quoted in Mathias, ibid. P. 263)

11 Briefly this is the story: Once upon a time in Japan lived a mother with three children who were too poor to support their mother as she deserved.

enlightening. How true is Mahatma Gandhiji's saying that " **There is no school equal to a decent home and no teacher equal to a virtuous parent."**

CMI proclamation of the "CHAVARA YEAR" (2014- 15 August-2015) has more or less coincided with the Pope's proclamation of the YEAR of FAMILY 2014 . Moreover III Extraordinary General Assembly of the Synod of Bishops, which meets in Rome on 5-19 October, 2014 has the general theme: **Pastoral Challenges to the Family in the Context of Evangelizaion.**[12] Therefore, it is quite fitting that we meaningfully invest our resources – personnel and other – for the renewal of families which is clearly visible in the life and mission of Blessed Chavara, and is well articulated in his *Chavarul.* Probably school is one of the best means to do this family mission. One of our fathers, Fr. Paulson Muthipeedika of St. Paul's province, Bhopal, has started a family apostolate recently.[13]Holy Father Francis

---

In those days it was a law in Japan that if anybody captured and surrendered a thief to the government authorities, he would be rewarded with a large amounted of money. In order to get money to support their mother, one of the children pretended to be a thief and other two handed him over to the authorities and received their reward. Later when the authorities of the jail saw the other two frequently coming to visit the 'thief' and encouraging him to be brave enough in facing death for the sake of his mother, they thought there would be something fishy about it. But on enquiry when they discovered that the boy was facing death in order to make funds to support his mother, they felt great admiration for them and they informed the king about this fact. The king then not only ordered to release the youth from the jail, but also decreed to arrange a pension for the support of the mother (see Ibid. P.265).

12 This is a sequel to the 13th Ordinary General seembly of the Synod of Bishops that was convoked earlier on 7-28 oct.2012 by the Pope emeritus Benedict XVI with the theme: " The New Evangelization for the Transmission of the Christian Faith".

13 He writes, " I have started to visit the families of the students earnestly. ...from a village called Gorkhpur, a centre of BJP people. I end the visit with a prayer for the family. In my conversation I speak to them about their relationships with in the family, with grand parents, neighbours, relatives etc. I also urge them to reach out to the poor and needy in the

in the homily preached in the context of the first anniversary of his Papal ministry, singles out St. Joseph's role in the life and ministry of the Holy Family: " ....From the time of his betrothal to Mary until the finding of the 12-year old Jesus in the temple of Jerusalem, he is there at every moment with loving care. As a spouse of Mary, he is at her side in good times and bad, in the journey to Bethlahem for census and in the anxious hours she gave birth: amid the drama of the flight into Egypt, during the frantic search for their child in the temple and later in the day to day life of the family of Nazareth, in the workshop where he taught his trade to Jesus..."[14] The Pope has highlighted this wonderful example of St. Joseph in order to emphasize the role of parents as role models in the growth of children. Albert Schweitzer has rightly said: " **In inspiring or influencing others example is not the main thing; it is the only thing."**

3. Commitment to the Poor and the Marginalized

When we are personally and collectively strengthened by the CMI communitarian charism, inherited from the Founding Fathers, and as we invest increasingly in personnel as well as material wealth for the renewal of modern families, which face a number of problems and challenges, that emerge from the consumerist culture of to day, in

---

village. I have asked all the students to pray daily for one person whom he/she does not like. I am getting good feed back from the people. For example, in the first PTA meeting this year 408 parents were present out of 475 students. I spoke mainly to them about the need to have a value based formation of the children and the role of the parents in forming them into good citizens. I also talked to them on how to pray for everything in life – new day, parents, friends, brothers/sisters, relatives, teachers, neighbours, mother earth etc. Also to pray for the poor, orphans, the sick, homeless, jobless, etc.

Interestingly a BJP leader Neelu Tiwari, Vice-President of ShivSena of Narsinghpur district, who was in the crowd incognito, later came to Fr. Paulson to express his appreciation for Paulson.s efforts to educate the villagers........

[14] Fr. C.J. McCloskey, " Pope Francis on the Family and Human Life", Zenit.org, accessed on 6th Aug. 2014

which children and women are increasingly becoming vulnerable, we become ever more sensitized to the needs of vulnerable human beings. Empowerment of these people essentially calls for a preferential option for them, adopting a simple CMI life style among all our members, in all our communities and institutions.

In the life of the Founding Fathers, especially Blessed Chavara, we have enough inspiring examples of burning charitable actions: The orphanage at Kainakari is an eternal monument of Chavara's charity and compassion for the suffering and abandoned members of the society. In His testament he says, beggars should never be sent back empty-handed. He also instructed that the servants should be well-paid and that the payment must not be delayed. The rule of collection of rice at each house *(Pidiyari)* was mainly to give clothes and rice porridge (kanji) at noon to poor people. The establishment of 'Charity House" (Upavi-shala)"and 'Confraternity of Happy Death' was for none other than caring for the sick and suffering of the society, especially those at its lower strata

Following in the footsteps of our Blessed Founder, we shall find a way of sharing with those around us, especially domestic/office/ supporting staff who help us in our varied ministries (e.g. welfare schemes for domestic staff), inclusive and empowering education in our institutions, enabling people to obtain their rights, as well as increased sensitivity towards nature. All these are in one way or other part of our commitment to the rescue of the vulnerable in nature and among human beings. It is heart-warming to note that GS 37 in its 2nd session has come up with meaningful resolutions to improve and strengthen our interest involvement in social apostolate[15]

4. Proclaiming the Gospel "to the Ends of the Earth"

The CMI spirituality shaped by the Founding Fathers' charism, which was rooted in a fourfold dimension of community-family welfare-social sensitivity-gospel proclamation, should be the special characteristic of our mission in India and abroad. The community –

---

[15] See Resolutions 87ff in Part IV Department of Social Apostolate.

social sensitivity dimension of their evangelization may be found in the establishment of catechumenates attached to all the early monasteries, starting with Mannanam in 1864, by Fr. Chavara as its Prior[16] . In this attempt, it may be noted that faith formation was preceded and accompanied by human development . Moreover, respect for the faith of other religious followers , shown by our founding fathers is a great lesson for our inter-religious relations as part of our evangelizing mission[17] .

Guidelines for a New way of Being Missionary in India/Asia

1. From the limited response of the Hindus and Muslims to Christian mission, in spite of hard works and struggles of the missionaries, it would appear that mission in India/Asia in the traditional sense is one of the most difficult and least successful in the world.

2. But success or failure of mission could be ascertained from two different perspectives, namely quantitative and qualitative. Mission in the traditional sense of preaching the Gospel to people, converting and baptizing them seems to be a failure to a considerable degree. This is from a quantitative/institutional/ numerical point of view. However, mission, in terms of change of hearts and minds, and transformation of Indian social structures as well as acceptance of Christian/human values of life, we can say that most, if not all, strata of the society have been positively affected and influenced,

16 Mannanam Chronicle , Vol.111,p. 30, quoted in Mathias, work cit. P. 252.

17 During the search for a suitable place to start the first house for religious life, they came upon a plot of land known as Pullarikunnu, near Kumaranellur in Ettumanur. Upon government enquiry for the consent of the local residents, it was found that the Hindus there objected to it because Kudamalur was supposed to be the residence of their goddess,. Although one Muslim business man from Ettumanur called Ojanar Methar offered to get the local objection removed, our founding fathers did not want to hurt the religious sentiments of our Hindu brethren. As a wonderful response to this attitude of religious dialogue, when the construction of the Mannanam monastery started, the elderly member of Chittezhath Hindu family offered a part of his house for the fathers to keep their work tools and to take rest.

of course in different degrees under the impact of Christian mission. It is estimated that the less than 3% of the Christian community in India has made an overall impact of 24% on the Indian population. This is a qualitative result of evangelization. In this 3rd millennium the effort of the Church in India/Asia implementing the call for the Pope's 'new evangelization' program has to be **to increase this qualitative dimension of Christian mission**. All our apostolic works – education, health care, social involvement of diverse kinds – have to imbibe the spirit of Jesus' low profile, but penetrative and effective way of announcing the good news. **More concretely,** we shall withdraw as far as possible from prestigious and competitive fields of service, and **invest more and more personnel and resources in frontier ministries.**[18] A major chunk of people deserving our ministry in this area are those displaced by the nation's faceless development thrust.

3. New evangelization in India **shall present the person of Jesus, or the story of the Galilean to our people, without focusing on creed, code or cult;** Jesus who was constantly at prayer with the Father, who was close to the poor, the lowly, Jesus eating with sinners and outcastes, touching the unclean and allowing them to touch him, Jesus intensely human and compassionate, weeping for a dead friend, Lazar, groaning at the sight of the dead son of a poor widow, washing the feet of his disciples; Jesus healing the sick, the lame and the blind, dead and dumb, Jesus forgiving his tormentors while dying on the cross . When Gandhiji had said that he loved Christ but did not like Christianity, he meant this Jesus, I believe. And in doing so he captured the heart of what a vast majority of our people in India feels.

4. In India we do not have the Euro-American "eclipse of God". Our challenge is the all-pervading religiosity, co-existing with

[18] Frontier ministry could mean services done to the most neglected and vulnerable people in the society, like migrants, refugees, orphans, destitute, old people, rejected by families, mentally and physically differently enabled, those affected by HIV/AIDS, street/shelter children etc.

dehumanizing poverty. **For us, therefore new evangelization would be not so much increasing the numerical strength of Christians, as re-evangelizing ourselves, the already evangelized, by creating renewed enthusiasm and zeal to make Jesus Christ widely known, loved and followed.** To tell the story of this Jesus, in words as well as effective deeds of loving service in such a way that our people would feel attracted to the person of Jesus, desire to know him better, love him deeper and follow him closer.

5. The greatest missionary revolution of the last century, mainly due to Vatican II, was the discovery of spiritual riches of other religions. This discovery with positive attitude of openness and dialogue, in contrast to the closed and aggressive approach of the colonial mission, has laid the foundation for a new civilization of brothers and sisters in India. The task of the Church in India in response to the call for 'new evangelization' is to raise the actual building of this civilization solidly on this foundation through appropriate methods of dialogue and inculturation as effective paths of evangelization.

6. We need to understand the Bible saying, Jesus is the only Savour of human kind, (1 Tim.2:5) as follows: Jesus is indeed the only Saviour, but his saving activity today is also present through the Spirit in other religions and cultures.[19] In a recent Roman document, *Dialogue and Proclamation*, jointly published by the Congregation for Evangelization of Peoples and the Pontifical Council for Interreligious Dialogue explains it this way:

   Concretely, it will be in the sincere practice of what is good in their own religious traditions and by following the dictates of their conscience that the members of other religions respond positively to God's invitation and receive salvation in Christ, even while they

---

19 Cf. Amaldoss, " Other Religions and the Salvific Mystery of Christ", in *Vidyajoti Journal of Theological Reflections*, 70(2006), 8-23; also see GS 22 .

do not recognize or acknowledge him as their Saviour. (cf. AG 3,9,11) (29)

We may recall here the " **participatory mediations**" about which John Paul II has spoken in *Redemptoris Missio* 5 . The other religions can facilitate salvific divine-human encounter in a mysterious way known to God, says, M. Amaldoss.[20] Besides, the Indian Bishops in their response to the pre-synodal document for the Asian Synod have also expressed their mind in a similar way[21]

7. **Different paths of mission, instead of one and only path**, are accepted to day by the Church, for example, (1) life-witness, (2) direct proclamation, (3) dialogue, (4) development of people, (5) inculturation.[22]Sometimes a question arises about which of these is the primary mission, which one is secondary, etc. There was a time when direct proclamation leading to baptism was considered as the primary path of evangelization, whereas others as secondary and/or preparatory, etc. From what we have discussed above it may be seen that this view cannot be held any more at least as far India/Asia is concerned. In fact only the actual life-context of the people concerned and the local Church can determine the path to be chosen, for the following reasons:

8. In a society **where injustice and poverty are rampant**, where human dignity and rights are at stake, the **Church's primary path of mission shall be the same as that of Jesus** who became the voice of the voiceless. In a society characterized by a rich plurality of religions, **where each religion is conscious of its own mission and asserts its uniqueness,** where conversion from one religion to another is suspected as domination of one group over another, causing religious rivalry, fanaticism and the emergence

---

20 Cf. "Evangelization as Dialogue" in Indian Journal of Theological Studies, vol 48, no.1, March 2011,pp. 34-49; see also RM 10

21 See Peter Phan, (ed), The Asian Synod, (Maryknoll:Orbis, 2002),22

22 For the different paths of mission, see RM chapter V. To this we may add recent possibilities through cell phones and Inter-nets

of communalism and fundamentalism, **there the primary path of mission is creating inter-religious fellowship and harmony** by inter-religious dialogues of various kinds. In a society where there is **no authentic religion**, or where the existing religions have **become oppressive systems**, direct proclamation of Jesus as the liberator may be the primary path of mission, which may also lead to faith and baptism in the traditional sense.[23] And in a society, where the mainstream religion and its cultural expressions are so ancient and influential in the life of the people, the path of inculturation as well as inter-culturation may be a unique mission program.

Finally, we live in a complex world today. We have before us an 'Areopagus' perhaps hundred times more complex than what it was during the time of St. Paul in Athens (cf. Acts. 17:16-34) in order to be evangelized.[24] For this we need of course new methods, systems and modern facilities of the mass media, but above all we need the dialogue-spirit of St. Paul and the ready-and-willing heart of prophet Isaiah who said, "Here I am Lord, send me" to the Lord's question, "Whom shall I send" (Is. 6:8). The Pope Benedict's call for 'new evangelization' has targeted first and foremost the secularized richer, but nominally Christian sections of the globe, and it is rightly so, for, is not the re-evangelization of **post-Christian Euro-America, which still dominates and exploits the poor Third World**, a greater priority than converting the poor but religiously rich Third World?

To conclude, The General Council, as authorized byGS37, has planned various programmes at local, provincial and general levels with the participation of the entire congregation as well as the people associated with us so that the celebration of the Chavara Year usher

---

[23] Cf. K. Pathil, "Church in Pilgrimage with other Nations, Cultures and Religions", in Bp. Gregory Karotemprel etal Eds. *Church in India Tomorrow: A Roadmap for her Mission and Ministry in the Third Millennium*, Deepti Publications, Rajkot, 2011, pp. 185-212.

[24] Cf. RM 37c

in a new wave of personal and communitarian renewal in the entire congregation and that we be engaged in all our apostolic activities, particularly those for the renewal of family with more enthusiasm and commitment. The final vision statement and the 10-point check list provided by the last session of GS 37[25], will hopefully maintain the fourfold thrust.

---

[25] **Vision Statement** : Transforming the individual CMI member and community to be deeply spiritual and learned to be ahead of times with a genuine commitment to the poor and with a challenging mission to reach out to the families living the legacy of Blessed Chavara, making our presence stronger in Asia, Africa and Latin America." **And 10-point profile (check list) :**

1. A CMI member is a man of prayer and CMI community is primarily a praying community. Prayer activates their apostolic mission and apostolate enriches their spirituality.
2. CMIs have a geneuine commitment to excellence in all what they do. Mediocrity has no place in CMI way of life. CMIs keep on learning to be ahead of times.
3. CMIs have a genuine family feeling, spirit of togetherness and art of team work.
4. CMIs have an emotional attachment to the Church and cooperate with her hierarchy.
5. CMIs and their institutions are closer to the poor and have high sense of social commitment.
6. CMIs render unique pastoral service, very difficult to be imitated by others.
7. CMIs wherever they are, and whatever they do, have a xense of family and make an impact on the families they are in contact with.
8. CMIs render a create role in evangelization through the media, the public sphere and cultural space.
9. CMIs are competent to provide leadership to the Chrch and the religious congregations.
10. CMIs have an international outlook and universal openness to reach out to the ends of the earth, especially in the developing countries.

ശിക്ഷ അല്ല ശിക്ഷണം

ഫാദർ ജോൺ വിയാനി

നമ്മുടെ ചാവറപിതാവ് വിശുദ്ധിയുടെ വഴികൾ താണ്ടി; ധീരമായി തന്നെ. ആ പ്രയാണം എത്തേണ്ടിടത്തെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത പവിത്രതയെ തിരുസഭ ശരിവെച്ചു; വിശുദ്ധൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ബുദ്ധിപരവും ദൈവശാസ്ത്രസംബന്ധവുമായ വളർച്ചയെ ഉന്നം വെച്ചുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം. സന്യാസസമൂഹത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുമ്പോഴായാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗങ്ങളും അതേ ദിശയിലായിരുന്നു. (ചാവറയുടെ കരിസ്മയും സിഎംഐ കാരിസവും. Dr. Jose Kuriedath CMI, pp 45-72) അന്ന് സ്വന്തം ആദ്ധ്യാത്മികപഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ അപ്പാ എന്നു സംബോധന ചെയ്തു. ഇന്ന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികൾക്കു തിരുസഭ നല്കുന്ന അംഗീകാരത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ആ പദപ്രയോഗത്തെ ഇഴ തിരിച്ചെടുത്താൽ അതിലൊരു സാധാരണ സിദ്ധിയുള്ളതു നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും.

വിശുദ്ധ പൗലോസ് തിമോത്തിക്കെഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിലെ രണ്ടാം അദ്ധ്യായം ശ്രദ്ധിക്കുക. പുതുതായി രൂപപ്പെട്ട ഒരു സഭാസമൂഹത്തിനു ഉത്തേജനമായിരിക്കാൻ വി. പൗലോസ് നിയോഗിച്ച ദൈവിക മനുഷ്യനായിരുന്നല്ലോ തിമോത്തി. തന്റെ ധർമ്മനിർവ്വഹണത്തിനാവശ്യമായ കരുത്തു ദൈവാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്യും എന്നുള്ളത് വി. പൗലോസ് പ്രസംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ ഘടകമാണ്. പക്ഷേ, ആത്മശിക്ഷണം വഴി താൻ ചൈതന്യവത്താക്കേണ്ടിയ ദൈവികദാനമാണ് ഈ അരൂപി എന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം തിമോത്തിയെ സസ്നേഹം ഓർമ്മപ്പെടുത്തി (2 തിമോ. 1:7).

ഏകദേശം രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത്, പുതുതായി രൂപപ്പെട്ട സഭാസമൂഹത്തിനു മനസ്സിൽ പതിയാൻ പറ്റുന്ന രീതിയിൽ ക്രിസ്ത്വാനുഭവം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു തിമോത്തിക്കു നൽകപ്പെട്ട നിയോഗം. ഒരു നൂറ്റാണ്ടപ്പുറത്ത്, ആത്മപ്രഭാവം ഒലിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന കേരളകത്തോലിക്ക സഭയ്ക്ക് അതേ ക്രിസ്തുഭാവത്തിന്റെ കാലോചിതമായ പദവികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു വലിയ പ്രിയോരച്ചൻ മനസ്സിൽ കണ്ട സന്യാ

സസമൂഹം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. പ്രിയ മകനേ എന്നു സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് വി. പൗലോസ് തിമോത്തിയെ ചുമതലയേല്പിച്ചു. ഭൂമിശാസ്ത്രജന്യമായ ഒറ്റപ്പെടലും സാമുദായിക സങ്കല്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച തൊട്ടുകൂടായ്മകളും കേരളകത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു കടമ്പകളായിരുന്നു. ദൈവത്തെ അപ്പാ എന്നു സംബോധന ചെയ്യുന്ന പിതൃപുത്രബന്ധത്തിന്റെ തീവ്രവികാരം പകർന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ചാവറപിതാവ് താൻ തുടക്കമിട്ട സന്യാസസമൂഹത്തിനു ജീവിതദൗത്യം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

ആറു രൂപകങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വി. പൗലോസ് തിമോത്തിയോടു ഹൃദയം തുറക്കുന്നു. ചാവറപിതാവാകട്ടെ, ദൈവവുമായുള്ള പിതൃപുത്രബന്ധത്തിന്റെ തരളമായ അനുഭവം വഴി കേരളസഭയിൽ പ്രേഷിതചൈതന്യം പ്രോജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ സഭാംഗങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായി മാത്രം ലൗകികങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയും ഏകാഗ്രതയോടെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പടയാളിയാണ് (2 തിമോ. 2:3,4) വി. പൗലോസിന്റെ ഒന്നാമത്തെ രൂപകം. വ്രതബദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്റെ കർമ്മപ്രധാനമായ പൊരുളും മറ്റൊന്നല്ലല്ലോ.

രണ്ടാമത്, ഉത്സാഹവും മത്സരബുദ്ധിയുമുള്ള ഒരു കായികാഭ്യാസിയെപ്പോലാകാൻ, തിമോത്തിയോടു വി. പൗലോസ് നിർദ്ദേശിച്ചു (2 തിമോ 2:5). നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ, പോയകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന 'പുണ്യമത്സരവും' മറ്റും കായികാഭ്യാസിയുടെ ആന്തരിക പ്രതിരൂപമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

സകലശ്രദ്ധയും ചെലുത്തി വിത്തു സൂക്ഷിച്ചു കിളിർപ്പിച്ചു വിളകൊയ്യുന്ന കർഷകനാണ് തിമോത്തിക്കു നൽകപ്പെട്ട മൂന്നാമത്തെ രൂപകം. വചനത്തിന്റെ വിത്തുവിതക്കുന്നതിൽ പരിശ്രമശാലിയാകേണ്ടിയിരുന്ന അദ്ദേഹം.

"പുറം കഠോരം പരിശുഷ്കമൊട്ടു-
ക്കുള്ളോ മൃദുസ്വാദുരസാനുവിദ്ധം
നാടൻ കൃഷിക്കാരൊരുനാളികേര
പാകത്തിലാണിങ്ങനെ മിക്കപേരും"

എന്നു വൈലോപ്പിള്ളി വർണ്ണിച്ച കർഷകരെപ്പോലുള്ള എത്രയെത്ര സഭാംഗങ്ങളെ നമ്മൾ ഓർമ്മിക്കുന്ന! ചിലർ ഇന്നലെയുണ്ടായിരുന്നു. ചിലർ ഇന്നും നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്.

വലുതും ചെറുതും കാതലായതും കഥയില്ലാത്തതും വിവേചി

ച്ചറിഞ്ഞു ചേരേണ്ടതു ചേരുംപടി ചേർത്തു സഭാസൗധത്തിനുറപ്പ് വരുത്താൻ പറ്റിയ ഒരു പണിയാൾ (Workman) ആകേണ്ടിയിരുന്നു തിമോത്തി. (2 തിമോ. 2:15–19) ജാതികളും ഉപജാതികളുമൊക്കെയായിട്ടു ഇഴതിരിഞ്ഞു അർദ്ധപ്രാണമായ കേരളകത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു പുനർജനിയായിത്തീരേണ്ട സന്യാസസമൂഹത്തിന് ബേസ് റൗമ, തപസ്സുഭവനം തുടങ്ങിയ സൂചിതാർത്ഥപദങ്ങൾവഴി ചാവറ പിതാവ് അതേകാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു.

ജെറമിയ പ്രവാചകൻ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ (ജറ 18) ബഹുമാന്യമായ ഉപയോഗത്തിനു പറ്റിയപാത്രം എന്നതായിരുന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹയുപയോഗിച്ച അഞ്ചാമത്തെ രൂപകം (2 തിമോ. 2:20–23). യുവസഹജമായ സങ്കല്പങ്ങളെ കണ്ണുപൂട്ടി പിൻതുടരാതെയും, ബാലിശമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളൊഴിവാക്കിയും, കാര്യഗൗരവമുള്ള ഒരദ്ധ്യാപകനാകേണ്ടിയിരുന്നു തിമോത്തി. വ്യർത്ഥമായ ഓരോ വാക്കിനുപോലും ഒരിക്കൽ കണക്കു കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നും, നാഴികമണിയുടെ നിനാദങ്ങൾക്കായാലും ആശ്രമത്തിനുള്ളിൽ അർത്ഥമുണ്ടെന്നും ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കുക തുടങ്ങി നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ തുടർന്നുപോന്ന അലിഖിത നിബന്ധനകളുടെ സൂചിതവും മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ലല്ലോ.

അവസാനത്തെ രൂപകമായിട്ടു വി.പൗലോസ് തിമോത്തിയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ച കാര്യം ഏകദേശം ഏശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളായിരുന്നു (ഏശയ്യ 50:4–6). ദൈവമായ കർത്താവ് ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു പഠിപ്പിച്ചൊരുക്കിയ, യഹോവയുടെ ദാസനെപ്പോലെ, ശാന്തമായും ദൈവാരൂപിയുടെ വെളിച്ചത്തിലും മറ്റുള്ളവർക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്ന ആശ്വാസപ്രദനായിരിക്കണം തിമോത്തി (2 തിമോ. 2:24–26). നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ പാപമോചന വേദിയിലോ ആദ്ധ്യാത്മിക നിയന്ത്രണരംഗങ്ങളിലോ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ മാവൂരുസച്ചൻ, ക്രിസോസ്റ്റോമച്ചൻ, ജെറമിയാസച്ചൻ, കനീസിയൂസച്ചൻ തുടങ്ങി ഗുരുപാദരായ നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ നമുക്കു ചൊല്ലിത്തന്നിട്ടുള്ളതു പദാനുപദം അതായിരുന്നല്ലോ.

നമ്മുടെ പിതാവ് വിശുദ്ധൻ എന്നു പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അഭിമാനമുണ്ട്. അപ്പോഴായാലും, സെന്റ് അഗസ്റ്റിൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു സ്വയം വിലപിച്ചതുപോലെ, വിനയാന്വിതനും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അടുത്തറിഞ്ഞ അസാധാരണ ദൈവിക മനുഷ്യനുമായിരുന്ന നമ്മുടെ പിതാവ് നമുക്കു നല്കിയ ശിക്ഷണം ഉൾക്കൊള്ളാൻ വൈകിയല്ലോ എന്ന ഖിന്നഭാവം ബാക്കിയാകുന്നു.

Shared Experiences

North- East … *So Wonderful*

Bro. Antony Mooolan CMI

It was my fortune to have village exposure in the soil of North-East. It was for the first time in the history of Darsana that the brothers were sent to Assam for the exposure programme in the summer vacation days. With much enthusiasm, zeal and suspense, we brothers Nelfin, Akhil, Sibin and myself belonging to the Kochi province started our journey to our mission- New Bongaigaon, Assam on 2nd May 2014. It was a fine morning on 4th May, Sunday. As I got off the train in my destination I was so happy, it was just because of rain there. As a Darsanite, it was a matter of joy for me to see the rain when I have been struggling due to the extreme heat of Maharashtra. On my way to bishop house, being a Sunday morning I was totally surprised to see that Bogaigaon town was so silent. Fr. Simmy Kalavaniyil and Fr. James Kunthara who were with us in our vehicle explained that there

is '144'. Only later I came to understand that the term '144' meant curfew. Even though I had heared about curfew in my school days, it was the first time I faced it directly. We got a warm welcome in the bishop's house by his Excellency Bp. Thomas Pullanoil, the bishop of New Bongaigaon.

For three days I could not move anywhere else because of the curfew. By 4th afternoon my companions started to move to different mission parishes- Dadgari, Ballamguri, Kwila Mwila and Gurubasha. Here my door was opened towards Gurubhasha which is situated in the Chirang district on the way to Bhutan, so to say Bhutan is just one hour ahead to Gurubhasha. In fact Chirang is the one among the four Bodo districts in Assam. I was fortunate to have almost two weeks time in this parish. This parish is served by diocesan clergy and this parish includes almost 800 families spread around 40 villages. People belong to different tribal groups like Bodos, Shathalis and Adivasis. Though the people are so much interested in church activities and the devotion, they were not able to come to Church because of the long distance from church to the houses. Within two weeks of time even though it was raining there for many days, somehow I managed to have village visits along with the parish priest. Really it was an enriching experience so to say, by taking part in the house blessing there in villages, though we spent only few minutes, we were totally accustomed with their culture. I got an opportunity to take part in a Bodo wedding.

We had almost two week of experience in these villages. Even though it was just two weeks, I could taste the culture of Assam mission and the culture of tribals, especially of the Bodo tribe. On 13th May, we had our family gathering in Bongaigaon where all the CMIs in Assam mission came together and shared the experiences with each other, and we gave adieu to our young pioneer missionaries of Assam mission. Rev. Fr. Sebes Autokkaran, the mission coordinator thanked Rev. Fathers Sijo Muttamthottil and Alex Varapuzhakkaran for the wonderful services they were rendering in Assam for the last one year. As the conclusion of my exposure program on 22th May

we paid a short visit to Shillong. By 24th evening we reached in the astonishing land of Shillong.Here we were provided with occasion to interact with matriarchal tribes like, Garos and Khazis of that land. We were accommodated by Salesian fathers of Sacred Heart collage. This amazing, exiting, inspirational journey came to an end when we started our journey back to Darsana on 26th May 2014. Assam mission remains close to my heart as it provided me with wonderful experiences and taught me many lessons which would be useful for my future ministry. North-East was an eye opener for me to recall the words of Our Lord "The harvest is plentiful, but the labourers are few; therefore ask the Lord of the harvest to send out labourers into his harvest" (Lk 10:2).

Mission Experience in Dhule

Bro. Jery Joy Theckiniath CMI, Darsana, Wardha

"The spirit of Christ is the spirit of the missions and the nearer we get to him, the more intense missionary we must become"- Says Henry Martin.

Village exposure programme is something that most of the brothers in Darsana look forward to. Indeed I was also looking anxiously forward to it. I must say that I was indeed fortunate to have my mission trip to the Chavara Mission in Dhule, Maharashtra along with my fellow companions, Bro. Jerin Thottian and Bro. Justin Ukken.

Mahatma Gandhi was of the opinion that the soul of India lies in the villages. Making a bit of change, I would say, the zeal of a religious is in becoming the real missionary.

Though we had been informed of the schedule there, even a month prior to our trip, we started our journey from Darsana, full of expectations, anxieties, dreams and prayers. Right from the journey in the train, the whole one month had been of great experiences. Talking to strangers in our half Hindi and no Marathi, I was actually surprised to realize that I was able to speak Hindi even though I don't

know from where I got it and now I must admit that I believe that the Gift of tongue is a true phenomenon.

Yesu Bhavan, Jalgaon was the first station that I was appointed to. A short Introduction to the mission programme was given by Fr. Sijo Chonedan, the then superior of the house. In Jalgaon, the house is situated next to an artificial lake. In Jalgaon, I had a time of pastoral activities, school visits, helping in the construction of school, having trips, sightseeing and family visits. I also had a session of cooking experience along with the fathers and brothers there, as the cook was on leave.

In three days, I was to move to another mission station in the Dhule mission, and this time I was sent to the Chavara School at Shahada were I could spent days of pastoral activities and sightseeing. I also had the difficult experience of being alone in a big house with nothing to do other than to pray. In fact I was touched by the prayer life of Fr. Sibi Kanjithnara, who is otherwise a very jolly man. Being

alone in a large campus which is completely isolated, he said that there was no other way out for him rather than to pray.

In three days time, we were to come together at Nandurbar to have a week of trainings, starting with the two wheelers and then a week of Marathi classes, a day each for mechanical experience, tyre repairing, television repairing, basics in Photoshop and Corel draw, computer hardware & electrical and plumbing basics. Though we can't say that we were able to study much from it, the basic ideology in sending us to these shops, a day each was to realize the hardships taken by the ordinary men living there, who were, even in the midst of all these, happy, loving and enjoying. We have to sincerely admit that our life is much more of comfort whereas the ordinary men we met there, were struggling with the struggles of each day. We also had a trip to the Sirpur Park, along with the community of the sisters there.

After a kind of days of enjoyment, the next place we were supposed to go was to the much awaited village stay. Dhadgaon is a taluk in the Nandurbar district and it lies in the Satpura hill ranges around 100 km away from the Nandurbar centre. A fact to be noted is that we were all asked, whether alone or in group, to travel by means of the common transport and this indeed was quite challenging for us as we didn't know Marathi and the people were reluctant to speak in Hindi. We were assigned to three different villages. Being alone in a village on the hills, which took traveling in tightly packed jeeps, bullock carts and a great lot on foot, each one of us stayed three days each at two different houses of the teachers of our basic learning centers (which are altogether about 50 in number). The so called teachers are +2 dropouts and were the only persons in the village who knew Hindi at least. All the others were speaking their own tribal languages which changes from tribe to tribe. I was assigned to the Mandalgaon village. The language was 'Pora". The food style was really hard at first but seeing my difficulty they changed the dishes and I could adjust very well. It is to be admitted that though they have the so called development, the concern that they show & the sincere love that they express (even if it is just through actions) are exceptional and sometimes I felt that It was the so called developed ones who have to

study from them. The daytime was mainly spent for teaching purposes and house visits. The so called schools were the houses of the teachers who took classes in the best way possible for them. I joined him in teaching and taught them the English alphabet and some action songs in Hindi. Sleeping in a place with all the domestic animals possible, with no current and limited amount of water, having toilets along with others outside in the open nature, bathing in just a bottle of water and at times, being bathed by others (since we were 'mehman' (guests) for them), the days there were really days that made me feel lonely, days that I cursed myself and everyone else in the world and the days I prayed the most in my life. But at the end of the stay there, I have to admit that I never felt that dislike for that place anymore as somewhere in my heart, I liked those people there, the welcome that they gave us and their sincere trial to communicate with us in gestures, the marriages that we attended, the dance in which we joined with them, their style of receiving the guests and that special experience of confining our lives just to the basic amenities. Indeed the life there was unforgettable. Though life was tough there, I could experience the providential care of God.

Back in the regional house, we had a trip to places of historical importance like the Dauladabad fort, the Ellora caves and the places adjacent to it. And in two days, on the 28th of May, I was back in Darsana as a better missionary.

The vitality of the church may be measured by its interest in the evangelization of the world. The vitality of the missionary can be measured by the love and zeal he shows in being one with the ones evangelized. I am sure that all throughout my life, I would cherish the memories of the days I spent there in the village.

ദൃശ്യം

ഫാ. മത്തായി കൊളമ്പള്ളി, ബെല്ലംപള്ളി

കുഞ്ഞിനെ മുലയൂട്ടുന്ന അമ്മ വീട്ടിനടുത്തേയ്ക്ക് ഓടിയടുക്കുന്ന വാനരന്മാരെ കണ്ടെഴുന്നേറ്റിട്ട് കൈകൂപ്പി വണങ്ങിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു: "മോനേ, നോക്കൂ, ഹനുമാൻ ഭഗവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു". അമ്മ അവയ്ക്കെന്തെങ്കിലു തീറ്റ കൊടുക്കുന്നു. കുഞ്ഞിനെക്കൊണ്ടു കൊടുപ്പിക്കുന്നു. പലപ്പോഴായി ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ ദൃശ്യം കുഞ്ഞിന്റെ ഉള്ളിലുറക്കുന്നു.

ആ ശിശു ജ്ഞാനത്തിലും പ്രായത്തിലും വളരുന്നു. വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനാകുന്നു. എന്നാലും അവന്റെ വിശ്വാസം അനുദിനം വളരുകയാണ് - മുലപ്പാലോടുകൂടെ മനസ്സിലുറച്ച വിശ്വാസത്തെ തകർക്കാൻ പിൽക്കാല അറിവുകൾക്കു സാധ്യമല്ല. നദിയും, മലയും സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളും, വൃക്ഷലതാദികളും, പശുപക്ഷ്യാദികളും അവന്റെ മനസ്സിൽ സുസ്ഥിരമാകുന്നു-അവനവ ദൈവികമാണ് -അനശ്വരദൃശ്യങ്ങളാണ്.

ഇസ്ലാം മതവിശ്വാസികളും കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ഖുർആൻ കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുന്നു. അതിന്റെ വള്ളിക്കോ, പുള്ളിക്കോ മാറ്റമില്ല. മറ്റു ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾ ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ കൊണ്ട് കുഞ്ഞുമനസ്സുകളെ നിറയ്ക്കുന്നു. അവ ജീവിതപ്രയാണങ്ങളാകുന്നു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിലധികം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന 'കാറ്റിക്കിസം' വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കുന്ന-വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ പതിനഞ്ചു വർഷത്തെ സുദീർഘ പരിശീലനത്തിനുശേഷം വൈദികരാകുന്നു. എന്നിട്ടും പലപ്പോഴും സുപ്രസിദ്ധ മിഷനറിയായ സാധുസുന്ദർ സിംഗിന്റെ വിലാപം അന്വർത്ഥമാകുന്നു: "അനേകവർഷങ്ങളായിട്ട് ക്രൈസ്തവരെന്നഭിമാനിക്കുന്ന പലരെയും 'ക്രിസ്ത്വാനുഭവം' സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.

ഒരിക്കൽ ഗംഗാ നദിയുടെ തീരത്ത് ധ്യാനനിരതനായിരുന്നു സാധുസുന്ദർ സിംഗ് - അദ്ദേഹം നദിയിൽ നിന്നും ഉരുണ്ട കല്ലെടുത്തു. അത് ഇടിച്ചു പൊട്ടിച്ചു. അനേകം വർഷങ്ങളായി ഗംഗാ നദിയിൽ മുങ്ങിക്കിടന്ന കല്ലിന്റെ ഉള്ള് വരണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും അകത്തു പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. വേദങ്ങളുടെയും, ദൈവശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും, കൃപാവരങ്ങളുടെയും വിശുദ്ധ ഗംഗയിൽ വർഷങ്ങൾ മുങ്ങിക്കിടന്നിട്ടും ക്രിസ്ത്വാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളി പോലും ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത ദുരവസ്ഥ!

ദൈവദാനമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറയില്ലാതെ നാം പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു: 'ഈ വചനം കഠിനമാണ്. ഇതു ശ്രവിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും?' (യോഹ 6:60).

"വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സാധിക്കും" (മർക്കോസ് 9:23). അതിന്റെയർത്ഥം വിശ്വസിക്കാത്തവന് ഒന്നും സാധിക്കുകയില്ലെന്നുതന്നെ.

"കർത്താവ് അരുൾച്ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ നിറവേറുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി" (ലൂക്ക 1:45)

ഇന്നത്തെ പരിശീലകർക്കും, അർത്ഥികൾക്കും ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ദൈവദാനമായ വിശ്വാസമാണ്.

"വിശ്വാസമെന്നതു പ്രത്യാശിക്കുന്നവ ലഭിക്കുമെന്ന ഉറപ്പും, കാണപ്പെടാത്തവ ഉണ്ട് എന്ന ബോധ്യവുമാണ്. ഇതുമൂലമാണ് പൂർവ്വികന്മാർ അംഗീകാരത്തിനു അർഹരായത്" (ഹെബ്രാ 11:1,2)

യഹൂദർക്ക് ഇടർച്ചയും, വിജാതിയർക്കും ഭോഷത്തവുമായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കാൻ ഈ വിശ്വാസമാണ് ആവശ്യം. (1 കൊറി. 1:23)

അപ്പോൾ നാമെല്ലാവരും "ലോകത്തെ തലകീഴ്മറിക്കുന്ന മനുഷ്യരാകും". (അപ്പ. പ്രവ. 17:6).

ബുദ്ധിമാന്മാരിലും, വിവേകികളിലും നിന്നുമറച്ച് ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയ നിത്യസത്യങ്ങൾ (മത്തായി 15:25) മനസ്സിലാക്കാനുള്ള "സുബോധ" (ലൂക്ക 15:17) ത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

"കർത്താവ് വീടുപണിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പണിക്കാരുടെ അധ്വാനം വ്യർത്ഥമാണ്" (സങ്കീ 127:1)

ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ശ്രവിച്ച് അതനുസരിച്ച് മണൽപ്പുറത്തെ ഭവന നിർമ്മാണം അവസാനിപ്പിച്ച്, പാറമേൽ വീടുപണി തുടങ്ങാം. (മത്തായി 7: 24-27)

കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങൾ നമുക്ക് ഉൾക്കാഴ്ച നൽകട്ടെ.

കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: "ജ്ഞാനി തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ബലവാൻ തന്റെ ബലത്തിൽ പ്രശംസിക്കാതിരിക്കട്ടെ. സമ്പന്നൻ തന്റെ സമ്പത്തിൽ വലിപ്പം ഭാവിക്കാതിരിക്കട്ടെ. പ്രശംസിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ കരുണയും ന്യായവും നീതിയും പുലർത്തുന്ന കർത്താവാണെന്ന അറിവിൽ പ്രശംസിക്കട്ടെ. ഇതിലാണ് ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നതെന്ന് കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു" (ജെറമിയ 9:23,24).

മഞ്ജരിയിൽ മഹിമാകീർത്തനം

ഫാ. ജയിംസ് ഏർത്തയിൽ

1. എന്നാത്മം തിരുനാഥനെ വാഴ്ത്തിവണങ്ങീടുന്നു
എന്നാത്മം കർത്താവിനു നിത്യമഹത്വം
എൻചിത്തം രക്ഷകനാം ദൈവത്തിൽ തോഷിപ്പൂ
എന്നാത്മം ആനന്ദം കൊള്ളുന്നവനിൽ

2. എളിയവളാം ദാസിയുടെ മനതാഴ്മയെ വീക്ഷിച്ചു
അതിനാലോ തലമുറകൾ വാഴ്ത്തിടുമെന്ന
ഭാഗ്യവതി കൃപനിറയും കന്യകയെ ശക്തനവൻ
എന്തൊരുവൻ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുനിന്നിൽ

3. അവിടത്തെ തിരുനാമം പരിശുദ്ധം ശ്രേഷ്ഠതരം
തലമുറകൾ വാഴ്ത്തണമാ തിരുനാമത്തെ
ആരാധകർ ഭക്തരുമാം തലമുറകൾ തോറുമവൻ
വരദാനം വർഷിക്കും കരുണയുമതുപോൽ

4. അവിടത്തെ കരബലവും ദാസർക്കായ് വെളിവാക്കി
കർത്താവിൻ ശക്തിയവൻ കാണിച്ചെന്നും
ഹൃദയത്തിലഹങ്കാരം വച്ചുനടന്നോർക്കെല്ലാം
ആകെയവൻ പ്രഹരത്തിൻ പ്രളയം നൽകി

5. അശ്വബലം നേടിതഥാ സിംഹാസനമതിലേറി
ഗർവോടെ കർത്താവിനെ നിരസിച്ചോരെ
പാടേയവനിളെവെന്യേ താഴെയിടാൻ കല്പിച്ചൂ
തട്ടിയെറിഞ്ഞെല്ലാമെ സിംഹാസനവും

6. എളിയവരെ വലിയവരായ് തീർത്തു ചമച്ചവനീശൻ
പശിയുള്ളോർക്കെല്ലാമവനന്നുവുമേകി
തൻവിഭവം വിതറിയവൻ സംതൃപ്തിയമവർക്കേകി
സമ്പന്നരെയൊഴിവാക്കി നൽകാതൊന്നും

7. ആമ്മേൻ സ്തുതി താതന്നും ആമ്മേൻ സ്തുതി പുത്രന്നും
ആമ്മേൻ സ്തുതി റൂഹായ്ക്കും നിത്യമഹത്വം
ആദിയിലെ പോലെന്നും ഇപ്പോഴുമെന്നേയ്ക്കും
ആരാധന കീർത്തനവും ത്രിത്വത്തിന്നായ്.

BLESSED CHAVARA
A Model of Religious Leadership

Fr Augustine Keemattom CMI

[Note: Presentation in Power Point at the Superior's Conference for CMI North Indian Provinces]

- ❖ We are all eagerly waiting for the canonization of our beloved founder Blessed Kuriakose Elias Chavara.
- ❖ The best preparation for this great event, I think, is to learn more about his saintly life and be inspired by his life, words and actions .
- ❖ In today's the context let us make an effort to reflect on his style of leadership.
- ❖ He was a man filled with the Holy Spirit and burning with love of God and love of fellow humans.

The Divine Fire

- ❖ From the words of Blessed Chavara, especially from the verses of his autobiographical poetic work, ***Atmanutapam***, it is clear that a divine fire was burning with in him, which was kindled in him at the time of his baptism and lovingly protected and nurtured by his parents, particularly by his mother.
- ❖ At his death bed he could confide to his spiritual children that he never had an occasion to be deprived of the grace received in baptism.
- ❖ The divine fire was burning with in him.
- ❖ Like Elijah he could declare ***-methen thanez lamaria alaha hailsana -*** "I have been burning with zeal for the Lord God Almighty" (I Kings 19:14).
- ❖ Absolute trust in God and an unconditional surrendering to the will of God are consistent expressions of Blessed Chavara's spirituality.

Hurdles at the Time of Ordination

- ❖ The ordination to priesthood of deacon Kuriakose Chavara was scheduled to be held at Varapuzha on September 13, 1829. Bishop Maurilius Stabilini had agreed to confer the ordination on that date.
- ❖ On 10th of September, Malpan Palackal reached Varapuzha with his seminarians. He was told that the Bishop was indisposed.
- ❖ The rector and the deacons to be ordained met the Bishop who told them that he was leaving Kerala and that he was unhappy and not well.
- ❖ The deacons returned to the seminary disappointed.
- ❖ At the earnest request of the malpan the Bishop agreed to postpone his journey to Europe. Later he left Varapuzha and started staying at Arthunkal.
- ❖ Deacon Chavara placed his trust in the Lord and accepted the reality.
- ❖ He was ordained a priest at Arthunkal by Bishop Maurelius Stabilini on 29th November, 1829. On 30th, he offered his solemn Holy Mass at his home parish church of Chennankari.

Blesssed Chavara's Inspirations

- ❖ Blessed Chavara was inspired by his mentors Father Thomas Palackal and father Thomas Porukara.
- ❖ On 11th May, 1831 the foundation stone of the monastery at Mannanam was laid by Father Thomas Porukara in the presence of Bishop Maurelius Stabilini, Malpan Thomas Palackal, Father Kurikose Elias Chavara and others.
- ❖ Bishop Stabilini wanted the monastery to be in the name of St. John the Baptist, malpan Thomas Palackal's preference was for St. Dominic and that of Fr. Porukara for St. Joseph. But they all agreed to the suggestion of Fr. Porukara and the youngest of them, Fr. Porukara laid the foundation stone.

Obedience of the Leader – tested & certified

- ❖ Bishop Maurilius Stabilini was called back to Rome. In 1832, Archbishop Francise Xavier was appointed as the Vicar Apostolic of Varapuzha.

- The new Bishop received complaints from some priests against the monastery and the priests who were involved in the work.
- He asked Malpan Palackal whether they had any written permission for building the monastery. The letter was shown to him. The matter did not end there. Actions followed. He appointed Chavara as the vicar of Pallipuram. Father Porukara was appointed as the parish priest of Kollam.
- The move was to obstruct the work at Mannanam. Malpan Palackal was at Pallipuram Seminary. The only one at Mannanam, Fr. Chavara had to move to Pallipuram. Father Chavara decided to meet the Bishop. He pleaded with the Bishop for withdrawal of his appointment.
- The young priest was chastised. He returned to Pallipuram having learned a lesson on obedience.
- A nephew of Malpan Palackal, Fr. Varkey was at Pallipuram. After delegating the responsibility of parish priest to Fr. Varkey Fr. Chavara used to go to Mannanam to look after the work there.
- Once it happened that Fr. Varkey while controlling the crowd when '*pacchor nerccha*' was being distributed during a feast celebration, hit with a stick a prominent parishioner Kurisunkal Itty. The case was reported to the Bishop and Fr. Chavara was called to the Bishop's house.
- With innocence and imprudence Fr. Chavara suggested to Bishop Francise Xavier that Fr. Varkey could be appointed as the parish priest of Pallipuram and that he knew well how to administer the sacraments and conduct the ceremonies and that he (Fr. Chavara) could be relieved for the work at Mannanam.
- Fr. Chavara's words infuriated the Bishop and he threatened the young priest that he is worthy to be suspended.
- Fr. Chavara accepted his mistake and asked pardon for the same and quietly came back to his parish at Pallipuram.
- Obedience and trust in God was amply rewarded. Fr. Varkey was appointed as the parish priest at Pallipuram. Fr.Chavara was relieved from Pallipuram so that he could go to Mannanam. Fr. Porukara also was relieved of his responsibilities at Kollam.

- Archbishop Francis Xavier became a supporter of the foundation at Mannanam.

Tensions in Community Life

- By 1833, a religious community life was taking shape at Mannanam. Frs. Porukara, Chavara and some others who wanted to embrace religious life started living there practicing prayer, penance and community life. Fr. Palackal was at Pallipuram. He wanted a seminary too to be attached to the house at Mannanam.
- Fr.Porukara was of the opinion that it will not be helpful for religious life. Finally, all agreed and a seminary too started functioning at Mannanam.
- At the insistence of Fr. Porukara there was a common retreat for eight days in which all the inmates participated. At the end of the retreat it was decided that the seminarians and the religious candidates live separately.
- Those who opted for religious life had to follow a more strict schedule of activities where as the seminarians could follow a lighter time table. In the newly constructed building the ground floor was set apart for the seminarians while the first floor was allotted to the religious candidates.
- This did not go well with the seminarian Kudakachira Antony who wanted to stay in the first floor.
- He instigated other seminarians and a complaint was given to Malpan Palackal against he high-handed ways of Fr. Porukara.
- During a feast celebration at Pallipuram the letter was handed over to the Malpan by the seminarians who had gone there for the feast.
- Kudakkachira who wrote the letter pretended to be unaware of it, but met the Malpan and spoke to him. Fr. Chavara who also had gone to Pallipuram for the feast understood that Malpan was unhappy about the developments at Mannanam and thought of changing the arrangement when he returns to Mannanam.
- Kudakkachira reached Mannanam early and spread the news that Malpan was unhappy with the separation of seminarians and the former arrangement would be restored.

- Fr. Chavara was about to change the arrangements although Fr. Porukara was away collecting alms when Fr. Thoppil and Bro. Jacob advised him not to change the arrangement in the absence of Fr. Porukara.

Listening to the Community

- Fr. Chavara agreed to the suggestion and waited for Fr. Porukara to return. Listening to the community was listening to the voice of the Lord. When Fr. Porukara arrived he gave the option to the seminarians either to stay at Mannanam or to move to Pallipuram as suggested by Malpan Palackal. They also had the option to join the religious group.
- Bro. Kudakkachira wanted to join the religious group and stay back at Mannanam. He was not immediately admitted to the group, but was asked to wait for some time. This irritated him and he left Mannanam saying that he will make a monastery by himself.
- Kudakkachira's departure brought great peace to the community. The seminary at Mannanm Monastery continued for many more years peacefully and fruitfully. Later, Seminaries were attached to other monasteries too – Vazhakulam (1866) and Elthuruth (1868).

Chavara the Leader of the Community

- Malpan Thomas Palackal, the *guru* of Fr. Chavara and the main inspiration for the founding of the religious community at Mannanam, left this world for his eternal reward on 16th June, 1841.
- On 16th Feb., 1844 Archbishop Francis Xavier appointed Fr. Porukara and Fr. Chavara as malpans.
- In 1846 Fr. Porukara passed away. Fr. Chavara remained as the malpan, examiner of priests and the one in charge of granting permissions for hearing confessions etc.
- Although he was not appointed, he was the superior of the community at Mannanam.
- He accepted the burden of leadership. The Bishop and the Carmelite missionaries depended on him. He was the representative of the Fathers and parishes of Syrian rite.

❖ He never washed his hands off the responsibilities expected of him on the pretext of not having a formal appointment.

Speaking on behalf of the Community

❖ In 1853 Bishop Bernadine who was in charge of the vicariate of Varapuzha took interest in giving a canonical status to the religious community at Mannanam. He asked Fr. Chavara the details of the life-style of the community at Mannanam.
❖ Fr. Chavara wrote in detail the life-style of the community and sent it to the Bishop.
❖ In 1855 Bishop sent an adapted form of the Carmelite rule to Fr. Chavara . It contained very strict practices of penance like fasting on all days of lent and advent.
❖ Fr. Chavara pleaded with the Bishop that the Syrians were observing only 9 days of fasting in an year. Too severe ascetical practices would deter many candidates from entering the religious community.
❖ The Bishop did not yield to the pleadings of Fr. Chavara. Many left the religious life. It was painful for Chavara. As a true leader he spoke for his flock but obeyed the higher authorities.
❖ Carmelite missionary Fr. Marceline was sent to Mannanam to prepare the members for the first profession.
❖ On December 8, 1855 Fr. Chavara made his first profession in front of Fr. Marceline OCD before the solemn Holy Mass. After the solemn Holy Mass 10 others made their first profession and handed it over to the Prior, Fr. Chavara.

Affiliation out of the Blue

❖ The inspiration for starting religious life in the Syro Malabar church was from Fr. Thomas Palackal who wanted to follow the Dominican tradition. In the Providence of God the Carmelite missionaries guided them in the early stages.
❖ On December 8, 1855 when Fr. Chavara and the eleven fathers made their first profession they were known as the Servants of Mary Immaculate of Mount Carmel

- On 1st October 1860 the Superior General of OCD in council decided to accept the newly founded 'Servants of Mary Immaculate of Mount Carmel' as the third order of OCD. No one had asked for this.
- This high handed affiliation was not willingly accepted by the members of the community. Fr. Chavara was in a dilemma. He did not want to displease or disobey the higher authorities. At the same time, he could understand the feelings of the members of his community.
- He tried to convince the community to accept it as the will of God. He could see the eternal plan of God even in this experience and he placed his trust in the Lord.
- Habit of the "Servants of the immaculate Mother of Mount Carmel" also underwent changes without the members being consulted.
- The white cassock was inspired by the Dominican leaning of Malpan Palackal.
- In 1855 at the time of the first profession of the eleven fathers a leather belt was given to each of them in addition to the cassock they were wearing already.
- A white scapular was added in 1859
- In 1868 a capuche was given.
- The community accepted all these changes without much murmuring because of the graceful and authentic leadership of Prior Fr. Chavara.
- Later, in 1893 the traditional Carmelite woolen habit was given to the TOCD members.

Love of Enemies

- Mathan Manjooran Kalappurackal of Muttuchira parish even filed a criminal case against Fr. Chavara, the Prior. The case was dismissed by the judge. But Fr. Chavara proved his Christian Charity by asking, in his will, the Mannanam monastery to help the family of Mathan in all their needs.

Founding of the Convent

- ❖ Fr. Chavara became an instrument in the hand of God for giving leadership in founding the first convent in Malabar because of his total surrendering to the will of God and unconditional trust in the providence of God.
- ❖ It too was met with difficulties and hurdles.
- ❖ The first building for the convent was built at Puthenpally. But it was converted into a seminary.
- ❖ Then the Koonammavu initiative came up with the cooperation of both Frs. Chavara and Leopold. Fr. Leopold was much junior to Chavara in age but was the delegate of the Carmelite order.
- ❖ On 13th February 1866 four candidates – Elishwa, Anna, Theresa and another Elishwa were to begin their life in the convent. But Fr. Leopold postponed the entry of the second Elishwa, the only candidate of the Syrian rite saying that he did not meet her earlier.
- ❖ Fr. Chavara knew this candidate and had asked her to come to join the convent.
- ❖ This was a painful experience for the senior priest who was the prior of all the monasteries for men. He accepted the humiliation as the will of God. Elishwa was interviewed by Fr. Leopold. She was admitted to the convent a day later on 14th February.

Leadership to the Mother Church

- ❖ From the time of Udayamperur synod, the Syrians in Malabar were eagerly looking for a Chaldean Bishop. The patriarch of Bagdad had sent Bishop Thomas Roccos to Malabar to study the situation in Malabar. He landed in Kochi in 1861 (Edvam 9). He was solemnly welcomed by the Syrians.
- ❖ Propaganda Fide had already (1860) informed the Bishop of Varapuzha that Bishop Roccose was coming to Malabar with out the permission of the Pope.
- ❖ Letters were sent from Varapuzha to all churches asking the people not to welcome the new Bishop. But no one heeded to it.

- Then Fr. Chavara wrote a letter to all the Syrian Churches asking them not to be lead astray by the new Bishop and to be one with the Vicar of Christ the successor of St. Peter.
- The news was spread by some priests that Bishop Roccose came with the permission of the pope.
- Priests annual retreat was going on at Mannanam. Nobody was engaged in retreat. Discussions on Roccos was going on. At last Fr. Chavara addressed the priests scolding them severely for not keeping silence and for gossiping.
- However the Syrian Church was divided in to two groups.

Fighting for a Cause

- Reading the gravity of the situation, on 8th June, 1861 Bishop Bernadine appointed Fr. Chavara as the Vicar General of the Syrians with extensive faculties.
- ON 19th June 1861 Fr. Chavara wrote a letter to Pope Pius IX requesting the Holy Father to clarify whether Bishop Rocos was sent with the permission of the Holy See.
- Pope's letter dated September 5, 1861 was received by Fr. Chavara on 30th October.
- From this point on we can see the vigor with which Chavara fought against the schism.
- The people who remained faithful to the Roman Church had to protect their churches with force. Prohibitory orders against Bishop Roccos were obtained from Government authorities.
- The order excommunicating Roccose was delivered to Roccos at Njarackal church by Fr. Kappil Geevarghese, vicar of Koonammavu monastery. Fr.Kappil had to run away to save his life and then he hid himself in a catholic family.
- Finally, risking his life Fr. Chavara made the arrangements for the departure of Roccos.

Santhom Ashram, Khatauli

Fr. Dominic Thomas CMI, Director

Khatauli is a municipal town in Muzzafarnagar district in the Indian State of Utter Pradesh. It is located on NH 58 between Muzaffarnagar (24KM) and Meerut (36KM) Khatauli lies on the National Highway 58 which is an important route for trade and commerce and also a main route for the many Hindu pilgrim places like Haridwar, Rishikesh, Kedarnath, Badrinath and many hill stations like Dehardun. Mussoorie. The town is situated 100 KM from National Capital New Delhi.

Sathom Ashram (CMI Ashram) belonged to St.John's Province Bijnor was started in the year 1998. Fr.Michael Poovathumkudy CMI did the pioneering work . The school building was constructed by Fr.Gorge Edathiparambil CMI and opened St.Thomas School in the year 2001.

At Present Fr.Dominic Kunnumpurath CMI as Director, Manager of St.Thomas school and Parish Priest of St.Thomas Church and Fr.Bejoy Pallickamalil cmi as principal of St.Thomas School are rendering service at Khatauli. We are having at present total strength of 1500 student in our school. The congregation of Holy Family Sisters are our collaborators in our educational apostolate.

Chavara Study Centre Students at St.Thomas School at Khatauli.

We have small parish community consist of Jharkhand Christians who is working in our school and nearby our institution. They are 30 members in our parish. On Fridays we come together at our parish for one hour adoration which is source of our strength for faith formation and on Saturdays we come together for rosary.

St.Thomas School is very famous school at Khatauli . They are many English mediam schools are there at town but most of the people want get admission in our school. People say that there is good discipline and good teaching at St.Thomas School. Fr.Dominic, Manage meets every teacher regularly and do counselling to children at school hours. Fr. Bejoy Principal conducts orientation programmes for teachers and high school students of the school. Thus we are able to do evanlization work through educational inistitution.

Chavara SHG at work

Fr. Dominic conducts Chavara Study Centre at St.Thomas School building from 4pm to 5.30 pm for the poor and Hindi medium school children of our neirobouring villagers. Besides this Fr.Dominic visits houses of Christian families and conducts prayers and also visits houses of students of st.Thomas school.

As social apostolate Fr.Dominic started SHG for fourth class employers of St.Thomas School and they have regular meetings every month and contribute Rs.500.00 for common fund. And also the members of SHG started to cultivate vegetables for IGP programmes.

Carmel Retreat Centre, Dharmapuri

Fr. John Peter CMI

Carmel Retreat Centre (Carmel Dhyana Ashram) at Dharmapuri was started six years ago (2008) at the initiative of Coimbatore Preshitha Province. This is the only charismatic renewal centre in Tamil Nadu by the CMI. Dharmapuri lies about 250 kms north of Coimbatore. The Ashram is located at Sogathur, on Hoggenekal road five kms away from Dharmapuri railway station.

Some difficulties too. The nearest bus stop is about one and half kilometer away. There is no telephone landline. Most of the year the temperature is rather high and rainfall scarce. Dharmapuri is a backward district. People belong mostly to backward classes. The number of Catholics in the Diocese of Dharmapuri is rather small.

Fr. Stephen Thachil was instrumental to start the centre. He had the experience of preaching retreats to Tamil groups at Jerusalem Retreat Centre,Thalore. Some members from Dharmapuri who used to attend his retreats at Jerusalem encouraged him to start a centre here. Fr. Jain Kuzhianimattathil joined Fr. Stephen two years ago. Both the Fathers are powerful preachers. Through prayer and fasting they prepare themselves for the ministry.

At present the following programmes are conducted here: Every month four full days residential retreat for lay people. There are facilities to accommodate hundred people. There is day-long prayer and worship on every first Friday and night vigil on every third Saturday . On the average five hundred people come for these programmes. Recently retreat for Religious sisters was started. The Bishop of Dharmapuri, Most Rev. Dr.Lawrence Pius is very supportive and has openly acknowledged the role which the Ashram plays for the spiritual renewal of the faithful in the diocese. Every month during residential retreat he says Holy Mass and gives a very solid message.

There are no Catholics in the neighbourhood of the Ashram. But people irrespective of religion frequently come with their problems for blessings and counseling. Fr. Stephen is a much sought after counselor. In almost all the dioceses of Tamil Nadu and Pondicherry he is invited to give retreats. Fr. Jain joins him for retreats for Religious. Because of these contacts people come from far off places like Chennai, Bangalore, Kannyakumari etc. for the programmes. Experienced counselors from other retreat centres come to help during retreats.

The special strength of CRC is the involvement of volunteers numbering about fifty, mostly men. They come on the previous day or in the morning to make necessary arrangements for the programmes like reception, registration, cooking, cleaning the premises and so on. One highly edifying and inspiring part of their service is the support they give during the retreats through prayer and worship which they conduct in groups. Through Divine Providence the Ashram gets benefactors who want to remain anonymous.

The Provincial Synaxis has declared CRC as Chavara shrine in order to promote knowledge of and devotion to our Saintly Founder among Tamil speaking people. I joined the Ashram only recently, and as a retired person support the services in my own small way. CRC has a website: *carmelashram.org*

Prior General's Circular

REF: PG/981/2014 16 September 2014
Circular No.10

XXXVII ORDINARY GENERAL SYNAXIS

Report of the Second Session (11-16 August 2014)

CMI Prior General's House, Chavara Hills,
Kakkanad, Kochi - 682 030, Kerala

The Second Session of the 37th Ordinary General Synaxis of our Congregation was held from 11 to 16 August 2014 at Chavara Hills, Kakkanad. The Session had the unique context of the eagerly and prayerfully awaited canonization of one of our Founding Fathers, Blessed Kuriakose Elias Chavara, scheduled to be held in Rome on November 23 and the celebration of the Chavara Year (2014-2015). The conducting of the Synaxis and the resolutions and the action plans evolved from the discussions in the session bore the stamp of the Charism of Father Chavara and a sense of responsibility to carry out his mission to the ends of the earth. There were 89 members including Bishop Mar Gratian Mundadan CMI.

Address by the Major Archbishops of Syro-Malabar and Syro-Malankara Churches

On the first day, Moran Mor Baselios Cardinal Cleemis, Catholicos of Syro-Malankara Church, and His Beatitude Mar George Cardinal Alencherry, Major Archbishop of the Syro-Malabar Church, addressed the Synaxis delegates. Both the Cardinals spoke glowingly of the growth and contribution of CMI Congregation and paid rich tributes to Kuriakose Elias Chavara. They also called upon the Synaxis to rise up

to the historic occasion and prepare to take up challenges of the Church in India and provide leadership.

Inauguration of the Chavara Year

On August 15, the day of the Solemnity of the Assumption of Blessed Virgin Mary and Independence of our Nation, the Chavara Year was formally inaugurated during the solemn Eucharistic Celebration with Bishop Gratian Mundadan, who was an elected delegate to the Synaxis, as the main celebrant and the Prior General and the Provincials as the Concelebrants. Along with the bishop, Rev. Fr. Prior General and all the provincials lighted the lamp marking the inauguration of the Chavra Year.. The bishop in his homily dwelt upon the mystical union of our Founder with the Triune God. After the flag hoisting in connection with the Independence Day, Bishop Gratian, Prior General and all the provincials planted a tree each to commemorate the commencement of Chavara Year and our commitment to Mother Earth.

Setting the Tone of the Synaxis

Rev. Fr. Paul Achandy, the Prior General, in his opening address, set the tone of the General Synaxis. We are blessed with a history of 183 years. The spiritual movement that started at Mannanam to reach the ends of the earth has reached the present stage. For our reflection and renewal at this kairotic time of General Synaxis XXXVII we need to ask five key questions: i) where are we now? ii) how did we get here? iii) where are we going? iv) where should we be going? and v) how should we get there?

Referring to findings of some studies of religious communities, Fr. Prior General acknowledged the apparent lack of authentic humanizing spirituality. There seems to be a disparity between one’s assessment of others and of oneself. We seem to be holding an attitude: I am OK, you are not OK; hence we are not OK! This coupled with misplaced priorities in apostolate make us less effective in our community witnessing to the Lord. Hence we should also be self critical in our deliberations and respond to the present-day challenges and expectations of the Church and society.

Fr Saju Chackalakkal presented the Draft of the Vision Statement: "... to the ends of the earth": CMI Charism and the Prophetic Call for Global Mission." He briefed on the movement from the plenary assembly, (Guidelines) lineamenta, (working paper) instrumetum laboris and vision statement.

Based on the four thrusts – 1. Rooting in CMI Charism to Strengthen Community Life, 2. Commitment to the Poor and Readiness to Cultivate a Matching CMI Lifestyle, 3. Renewal of Families after the Model of Blessed Chavara and 4. Opening CMI Missions to the Ends of the Earth – prayerfully discerned during the first session of the General Synaxis XXXVII, Fr Prior General presented a CMI vision 2020: "Transforming the individual CMI member and community to be deeply spiritual and learned to be ahead of times with a genuine commitment to the poor and with a challenging mission to reach out to the families living the legacy of Blessed Chavara making our presence stronger in Asia, Africa and Latin America." He has given a 10 Point Plan for Vision 2020.

1. A CMI member is a man of prayer and CMI community is primarily a praying community. Prayer activates their apostolic mission and apostolate enriches their spirituality.
2. CMIs have a genuine commitment to excellence in all what they do. Mediocrity has no place in CMI way of life. CMIs keep on learning to be ahead of times.
3. CMIs have a genuine family feeling, spirit of togetherness and art of teamwork.
4. CMIs have an emotional attachment to the church and cooperate with the Church hierarchy.
5. CMIs and their institutions are closer to the poor and have high sense of social commitment.
6. CMIs render unique pastoral service, very difficult to be imitated by others.
7. CMIs, wherever they are and whatever they do, have a sense of family and make an impact on the families they are in contact.
8. CMIs render a creative role in evangelization through the media and the public sphere and cultural space.

9. CMIs are competent to provide leadership to the church and the religious congregations.
10. CMIs have an international outlook and universal openness to reach out to the ends of the earth, especially in the developing countries.

Proposals for Resolutions and Action Plan

After the presentation of the Vision Statement, Fr Prior General, the General Councillors and the General Auditor presented proposals for the Resolutions and Action Plan of the respective departments. The texts of the statements together with the vision statement, questions for discussions were printed and distributed in the booklet Vision and Action Plan. Members raised questions and clarification and added further points after each presentation. The first and second days were spent for these presentations.

Group Discussions

The members were divided into six groups to discuss the proposals for resolutions and Action Plan, proposed by the Prior General and the General Councillors. The discussions were conducted department wise. After the group discussions the secretaries of the groups gathered together with the respective Councillor and made a consolidated report and presented it to the General Assembly for further discussion. The third and fourth days were spent for group discussions and reporting.

Resolutions

On the fifth and sixth days, Fr Saju Chackalackal, presented the final proposals for resolutions and action plan for each Department to realise the four thrusts of the Congregation identified by General Synaxis XXXVII. Besides the Department wise discussions the following points were discussed and deliberated based on the reports of committees established for the same: 1. Formation Reforms, 2. Pastoral Policy, 3. Future role of CEVA, 4. Community Structure in Germany & USA, 5. Electoral reforms and 6. Future structure of Chavara Pilgrim Centre, Mannanam. These reports together with the Amendments to the Constitutions were presented by Fr George Thanchan. After discussion 40 resolutions were adopted and passed by the synaxis.

I. Rooting in CMI Charism to Strengthen Community Life

1. To realize the ideal of "living like the siblings of the same parents," we resolve to ensure participation of all members in concelebrated Eucharist, wherever possible, holy hour of one hour duration, at least one common meal and recreation in our communities on a daily basis. Quarterly Zonal gatherings and annual retreats at the Province level were proposed to foster community spirit within each zone, region and province.

2. Transparency and accountability is to be maintained at the individual, local, Province and General levels. Synaxis resolved to establish a regular monitoring system with the following provisions: (i) a monthly statement of accounts shall be made available in the community by the local Superior; (ii) a quarterly financial report shall be submitted to the Major Superior by the local Superior; (iii) an annual audited statement shall be placed in the local council for an evaluation by the local community, a copy of which is to be sent to the Major Superior and (iv) an Action Taken Report (ATR) on the report of the Major Superior by the local Superior within three months after the conclusion of the canonical visitation. The Provincial and General Councils would present the annual reports of various Departments and audited statements of all accounts, including that of the registered Societies and Trusts, in the meetings of the local/ major superiors or plenary assembly.

3. At the Formation level, the General Council is entrusted, to evolve a comprehensive tool for the assessment of our formees, based on the proposed profile corresponding to each stage of formation. Steps shall be taken to ensure that both regency and diaconate ministry are conducive to the effective religious and priestly formation. CMI spiritual patrimony and Chavara spirituality is to be emphasised during all stages of formation.

4. It was resolved to complete digitization of all available documents so that our Congregation would succeed in safely storing and retrieving documents pertaining to the life and mission of our Congregation through the adoption of latest technologies.

II. Commitment to the Poor and Readiness to Cultivate a Matching CMI Lifestyle

1. It was resolved to launch a Saint Chavara Fund, directly under the supervision of the General Secretary of the Department for Social Apostolate, with annual Province level contributions of 10% of the funds accrued from the total of 10% contribution for social apostolate.

2. As part of our efforts desire to offer integral and quality education also to the poor, the Synaxis resolved to reserve 10% of admissions in all our educational institutions for deserving candidates from among the poor, marginalized, and differently-abled.

3. The Synaxis emphasized the importance of gender sensitivity and respect for women among all CMI members as well as institutions established and managed by us.

4. We shall make earnest efforts to provide holistic pastoral and social care facilities for migrant workers in the neighbourhood of our houses and institutions.

III. Renewal of Families after the Model of Blessed Chavara

Following the legacy of Saint Chavara in reaching out to families, DVK as well as Samanvaya shall offer scientific training in family apostolate and family counselling as part of the theology programme.

All provinces shall equip a team each for family apostolate, within a year, and it shall include activities such as family renewal programmes, retreats, counselling, etc., in parishes and institutions that need our care and attention.

In the Chavara Year we would reach out to at least one thousand cancer-affected families and all our Houses would construct at least one house each for the poor and the homeless.

IV. Opening CMI Missions to the Ends of the Earth

In order to prepare our members for global mission, the existing course on Missiology at DVK and Samanvaya shall be revamped to include

the dynamics of global mission and the new challenges we encounter in the new missions opened up in Asia, Africa, and South America.

General Synaxis reiterated the importance of our involvement in and contribution towards maintaining the already established mission dioceses and in establishing new missions of the Syro-Malabar Church, especially within the extended territories in India.

The nature and structure of our communities in Germany and North America shall be redefined with a proper administrative system, under the Prior General's administration without prejudice to their membership in the Provinces. Countries having more than fifty members of the Congregation involved in mission activities shall be represented by their General Coordinators as special invitees in the General Synaxis without the right for deliberative vote.

This Synaxis resolves to revise our global mission policy to set apart, within next six years, 50% of the members working in overseas missions to the missions of developing countries (other Asian countries, Africa, and South America). CMI communities shall be formed wherever possible in developed and developing countries for effective and collective witnessing. Each province shall form at least one such community within the current provincial term (2014-2017).

The Synaxis authorized the Prior General to promulgate, with the consent of his council, a set of guidelines regarding the establishment and administration of parishes attached to our houses.

V. Chavara Year Celebrations

The Synaxis resolved to request His Beatitude Mar George Cardinal Alencherry, the Major Archbishop of the Syro-Malabar Church, to take necessary steps to have Blessed Kuriakose Elias Chavara declared "Father of Syro-Malabar Church" and "Patron of Families," possibly coinciding with his canonization scheduled for 23 November 2014.

The Synaxis entrusted the General Council to draw up the Particular Statutes, in consultation with the Major Superiors, for the management of the Chavara Pilgrim Centres at Mannanam and Kainakari.

In view of promoting retreats and renewal programmes with an emphasis on the spirituality of Saint Chavara, the Synaxis recommended the CSR at Pariyaram to provide useful programmes on Chavara spirituality on a regular basis.

We shall promote awareness about the legacy of Saint Chavara as an educational visionary, a sage with a spiritual message, and a leader of social transformation through various activities. Our educational institutions shall disseminate the results of serious research projects on the life, works, and contributions of Saint Chavara.

VI. Department of Education and Communication Media

1. It was resolved that CMI Vision of education shall be presented to the teaching and non-teaching staff and students of our institutions. To enhance transparency and accountability all money transactions are to be made through bank in our educational institutions.

2. Synaxis resolved to promote print media, web channel, FM radio and other modern means of communication, including IPTV, as integral part of our apostolate and to train talented members for this ministry.

3. Synaxis recommended the General Council to expedite steps to raise Dharmaram Vidya Kshetram to the status of an ecclesiastical university by providing personnel and channelizing finances.

Constitutional Amendments & Other Decisions

1. To have the election of the Prior General from a panel of five, Art 178b was added to the constitution.

2. The upper age limit set for elections to the posts of Prior General, Provincial, General and Provincial Councillors was raised to 75 (C181, 209).

3. The Directory 261c was amended so that 75% of delegates to be elected to the provincial synaxis (after deducting the number of brother delegates to be elected) shall be elected from the three seniority wise constituencies and the remaining 25% from the whole voters' list without considering the constituencies.

4. The revised table of Ceiling of Expenditure was discussed and approved.
5. It was resolved to authorize the prior general to establish the authentic and definitive version of the synaxis decrees (Vision Statement, Action Plan, Resolutions and Amendments) already approved by the Synaxis and to promulgate them after the dissolution of the synaxis.
6. The synaxis resolved to authorize the prior general to implement the post-synaxis animation programme by organising renewal programmes on the basis of the thrusts of the general synaxis.

Petitions to the General Synaxis

15 petitions to the General Synaxis were presented in the general session for discussion and decision. Relevant proposals which were endorsed by the synaxis were incorporated into the resolutions, action plan and amendments.

Organ Donation

All the members of the GS 37 took an undertaking for organ donation. General Synaxis passed a resolution to promote organ donation and the Synaxis members themselves have set an example signing the pledge.

Conclusion

By the grace of God, continuous prayer and concerted effort of our members, the Second session of General Synaxis XXXVII went off well, as a true celebration of CMI fellowship and communion. The Spirit of the Lord guided the Synaxis members to reflect on our charism and to decide on the new direction to be taken in order to live more authentically the spirit of our founding fathers in the cultural context of today.

In his concluding message, Fr Prior General reiterated that we need a change; and we can, by God’s grace and with the intercession of our beloved founder, Blessed Kuriakose Elias Chavara. Kuriakose Elias Chavara is truly a saint of the religious and families. It is also providential

that canonization of Blessed Chavara takes place in the context of the Synod of Bishops in Rome on the theme, “The pastoral challenges of the family in the context of evangelization” (5 to 19 October 2014) and the celebration of the Year of Consecrated Life (21 November, 2014 to 2 February, 2016). In this spirit we will earnestly learn more of Blessed Chavara and make him known to the world through our lives, thoughts, words and deeds, especially during the Chavara Year. After the concluding message, the prior general declared the 37th General Synaxis dissolved. The Synaxis came to an end with a hymn to our Mother of Carmel and the final blessing by Bishop Gratian Mundadan CMI.

Fr. Paul Achandy CMI
Prior General

Fr. Jose Nandikkara CMI
Fr. George Kulangara CMI
(Synaxis Secretaries)

Letter to Editor

ഫ്രാങ്കച്ചൻ പ്രതീക്ഷ കൈവെടിയേണ്ട, സി.എം.ഐക്കാർ പാവങ്ങളോടൊപ്പമാണ്

ജൂലൈ ലക്കം കർമ്മലസന്ദേശത്തിൽ, ബ. ജോസ് ഫ്രാങ്കച്ചന്റെ ഹൃദയസ്പർശിയായ ചോദ്യം വായിച്ചപ്പോൾ, നാം പ്രതീക്ഷയോടെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും ശ്രമിച്ചാൽ നമുക്ക് പാവങ്ങളോടൊപ്പമാകാനാകും എന്നാണ് എന്റെ മനസ്സിലുയരുന്ന പ്രതികരണം. യേശുവിന്റെ മനോഭാവത്തിലും പ്രവർത്തികളിലും പാവപ്പെട്ടവർ യേശുവിന്റെ സ്വന്തമായിരുന്നതുപോലെ നമുക്കും അവരെ സ്വന്തമാക്കാനാകും. ആശ്രമത്തിലെ തൊഴിലാളികൽ തുടങ്ങി ചേരിനിവാസികൾ വരെയുള്ളവരെയെല്ലാം നമ്മുടെ സ്വന്തമാക്കാനാകും. അവരിലൊരുവനായി ഞാൻ ജനിച്ചില്ലല്ലോ, നന്ദി ദൈവമേ എന്ന സംതൃപ്തിക്കുപരി, അവരോട് ചെയ്യേണ്ട നീതി എന്തെന്ന് യഥാസമയം തിരിച്ചറിയാനും അവരിൽ യേശുവിന്റെ മുഖം ദർശിച്ച് അവരോട് നീതി ചെയ്യാനും, അതിനെതിരായ സാത്താന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ, യേശുവിന്റെ നാമത്തിലും വി. കുരിശിന്റെ ശക്തിയിലും ലഭിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയാൽ ജയിക്കാനും നിരന്തരം ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ, "ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവന് ചെയ്തപ്പോഴെല്ലാം എനിക്കുതന്നെയാണ് ചെയ്തത്" (മത്തായി 25:40-45) എന്ന തിരുവചനത്തിന് സജീവ സാക്ഷികളാകാനാകും, പാവങ്ങളോടൊപ്പമാകാൻ ഇതിലേറെ എളുപ്പമായ മറ്റ് മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ. കത്തോലിക്ക മതബോധന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, ഇപ്പറഞ്ഞ ക്രിസ്തീയ ജീവിതശൈലിയിൽ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കാനായാൽ നാം പാവങ്ങളോടൊപ്പമായില്ലല്ലോ എന്നു കുണ്ഠിതപ്പെടേണ്ടി വരില്ല എന്നാണെന്റെ ബോധ്യം. അതുകൊണ്ട് ഈ നിരന്തര പ്രാർത്ഥന അഭ്യസിക്കാൻ നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകാം. നാം പാവങ്ങളോടൊപ്പമാകും, പാവങ്ങളുടെ പക്ഷത്താകും. പണത്തിന്റെയോ അധികാരത്തിന്റെയോ ആനപ്പുറത്തായാലും ഇക്കാര്യം സാധ്യമാക്കാനാകും.

ഫാ. ഡേവിസ് കാച്ചപ്പിള്ളി സി.എം.ഐ.

News and Views

PG House, Kakkanad

General Synaxis

General Synanxis-ന്റെ 2-ാം സെഷൻ ആഗസ്റ്റ് 11-ാം തിയതി മുതൽ 16-ാം തിയതി വരെ ജനറാൾ ഹൗസിൽ നടന്നു. 91 അംഗങ്ങൾ ഈ Synaxis-ൽ പങ്കെടുത്തു.

Social Apostolate Tour

ആഗസ്റ്റ് 21-ാം തിയതി Social Apostolate-ന്റെ ഭാഗമായി ജനറാളച്ചനും, കൗൺസിലറച്ചന്മാരുമടക്കം എല്ലാവരും ചേർന്ന് കൈനകരി സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ കാലവർഷ കെടുതിയിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരെ സന്ദർശിക്കുകയും, അവരുടെ സങ്കടങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളെ നയിക്കുവാനായി കൈനകരിയിൽ നിന്നും ബഹു. ജോൺസനച്ചൻ വന്നിരുന്നു.

International Canon Law Meet

ആഗസ്റ്റ് 25-ാം തിയതി വൈകിട്ട് 5 മണി മുതൽ Canon Law-യുടെ International Meeting നടക്കുകയുണ്ടായി. പല സഭകളിൽ നിന്നും വൈദികരും, കന്യാസ്ത്രീകളുമടക്കം പല വിശിഷ്ട വ്യക്തികൾ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. 27-ാം തിയതി വൈകിട്ട് ഭക്ഷണത്തോടെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

Synod Bishops with CMI

ആഗസ്റ്റ് 27-ാം തിയതി വൈകീട്ട് സിനഡിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പിതാക്കന്മാർക്ക്, CMI സഭയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെയും ആദരവിന്റെയും ഭാഗമായി ഒരു സ്നേഹവിരുന്ന് നൽകുകയുണ്ടായി. International Canon Law Meeting-ന്റെ സമാപനവും കൂടിയായ ആ സ്നേഹവിരുന്നിൽ Major Arch Bishop-നോടൊപ്പം പങ്കെടുത്ത എല്ലാവരും പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ സന്തോഷം CMI സഭയുമായി പങ്കുവച്ചു.

SMRC Meeting

ആഗസ്റ്റ് 28-ാം തിയതി കാലത്ത് Syro Malabar Religious Conference നടന്നു. പല ഭാഗത്തുനിന്നുമായി ഒട്ടേറെ religious Superiors പങ്കെടുത്തു. ഈ meeting-ൽ SMRC-യുടെ പുതിയ പ്രസിഡന്റ് ആയി കോയമ്പത്തൂർ പ്രൊവിൻഷ്യാൾ ബഹു. വിൻസൻ മുയലനച്ചനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

Meeting for Junior Priests

സെപ്റ്റംബർ 7-ാം തിയതി തിരുവോണനാൾ വൈകിട്ട് 6 മണിയോടെ Junior Priest Meeting ആരംഭിച്ചു. 9-ാം തിയതി ഉച്ചഭക്ഷണത്തോടെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. 28 വൈദികർ പങ്കെടുത്തു.

College Brothers Meeting

സെപ്റ്റംബർ 11-ാം തിയതി വൈകിട്ട് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന ബ്രദേഴ്സിന്റെ Meeting ആരംഭിച്ചു. 13-ാം തിയതി ഉച്ചയോടെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. 63 ശെമ്മാശന്മാർ ഈ meeting-ൽ പങ്കെടുത്തു. Meeting സംഘടിപ്പിച്ചത് ബഹു. പോൾസൻ തളിയത്ത് അച്ചനായിരുന്നു.

DHARMARAM

Election of General Beadles

General Beadle and assistant general beadle for this academic year were elected. Bro. Romeo Kallukulam of A-section is the general beadle and Bro. Aisteen Vadakkumchery of D-section is the assistant beadle. Congrats and best wishes to them.

Chavara Lectures

The Chavara lectures were conducted by Chavara Centre at DVK on 18 June 2014. Dr. Cyriac Thomas, famous educationist and former Vice Chancellor of M.G. University, was the resource person. He highlighted the contributions of Bl. Chavara in the field of education and instructed how to continue in this field in an effective way.

Visit of Prior General and members of the general council

Very Rev. Fr. Prior General and his team visited Dharmaram College on 26 June 2014. A warm reception was given to them. A lunch was hosted on the same day in their honour. Dharmaram community had a dialogue with Rev. Fr. Prior General and his team. All the members of the General Council expressed their views and expectations of our congregation and explained in brief regarding the Chavara year and the related programmes.

DVK Staff Enhancement programme

An enhancement programme was arranged for DVK staff from 26 June 2014 to 28 June 2014. The programme was conducted at the Kengeri campus. Rev. Fr. General and his team were present throughout the programme.

Solemn feast of the Sacred Heart of Jesus

The feast of the Sacred Heart of Jesus was solemnly celebrated on 29 June 2014. The feast began with solemn concelebrated liturgy

at 9 am Rev. Fr. Rector was the main celebrant. There was a solemn procession after the Holy mass. Many faithful participated in the feast day celebrations.

Denha endowment Lectures

Denha endowment lectures of this academic year was very well conducted under the leadership of Fr. Francis Thonippara on 19 July 2014. Rev. Dr. Joseph J. Palackal CMI was the resource person. All the talks were centred on Syriac heritage and its influence in Syro-Malabar liturgy and the need to encourage the studying of Syriac language and East Syrian legacy.

Sacerdotal Golden Jubilee of Rev. Fr. Thomas Kalayil

Rev. Fr. Thomas Kalayil's sacerdotal Golden Jubilee as celebrated on 2 August 2014. Rev. Fr. Rector gave greeting message pointing out some of the excellent qualities of Fr. Thomas Kalayil. Fr. Thomas Kalayil's great commitment toward the congregation and Church especially to Syro-Malabar Church was specially appreciated. He was greeted by many people.

Inauguration of Chavara Year

As this academic year is specially marked by the canonization of Bl. Chavara, Chavara year declared in the congregation was solemnly inaugurated by lighting the Chavara year candle in Dharmaram Chapel on 15 August 2014. On that day three-hour adoration was conducted in Dharamram Chapel by brothers, CMC sisters and fathers.

Bishop Jonas Thaliyath Endowment Lectures

Bp. Jonas Thaliyath endowment lecture series of this year was well organized under the leadership of Dr. Thomas Kollamparampil, he Dean Faculty of Theology, DVK on 21-22 August 2014. Rev. Dr. Vimal Tirimanna CSsR, a well-known moral theologian from Rome, was the resource person. He highlighted on many moral issues which the Church faces today and how Vatican II influenced these.

SAMANVAYA - POORNODAYA

Samanvaya-Poornodaya Campus has four different kinds of ministries. In the order of the foundation of these ministries, they are the Poornodaya Mission Training Institute, Matha Mariam Parish church of the Archdiocese of Bhopal, Samanvaya Theology College and Christ Academy. All these are headed by Fr Davis Varayilan.

Poornodaya Training Centre

Poornodaya remains as the mother of all other institutions on the campus. She has aged and is badly in need of a facelift. Minor maintenance works are going on in various parts of the three buildings under the supervision of Fr. NaijuThaliyath. Indeed, a major one is due only after which we will be able to invite people to come and benefit from the programmes we offer. However, the premises are being used by groups who are engaged in various kinds of evangelization works, social and educational services, the parish councils, the parish youth and the extended lectures organized by Samanvaya. However, a Mission Research Programme is under way headed by Fr Benny Thettayil, the Programme Coordinator.

For the first time, this year, Onam was celebrated by all the religious communities of the parish. Fr Benny Thettayil CMI gave the message of the season inviting us to cherish the memories of the culture. Various cultural programmes, games, the floral design and the traditional lunch, prepared by all the communities together, made the celebration an ever memorable one.

Matha Mariyam Parish

For the last six years, Fr Paul Vithayathil had been ministering to the parish and Fr Sebastian Mavunkal helped him for the last three years. Both of them identified with the people as were fully involved in the life of the parishioners. They maintained and fostered the strong catholic community within the parish that their predecessors had built

up. The Archdiocese of Bhopal admires this community consisting mainly of the Oraon migrants from Chattisgarh which makes the parish very unique. The entire parish community gave both of them a fitting farewell and welcomed Fr Davis Varayilan and Fr Martin Kuzhivelil who have replaced them as the new Parish Priest and the associate and pledged their wholehearted support.

The grotto dedicated to the Mother in the parish is one of the official shrines in the Archdiocese. The Grotto Feast was celebrated on 8 September. It was solemnized with nine days of solemn novena and rosary and a light supper sponsored by various individuals in the parish. The last day of the celebration consisted of the solemn celebration of Holy Eucharist, recitation of rosary, procession and a fund-raising meal for all present. The parish youth is an asset of the parish. They bring laurels to the parish under the leadership of the students of Samanvaya Theology College and young religious sisters from various communities in the parish. The parish youth make their lively presence known at various youth meets and various tournaments organized by the Archdiocese. They brought out a compilation of hymns and song titled *sursadhana*. For the use of the parish and the wider use in the north Indian worship centres. The staff and the students of Samanvaya are actively involved in the life of the parish.

Samanvaya Theology College

Fr Davis Varayilan, the Rector and Fr Martin Kuzhivelil, the Bursar and the sixteen Deacons are the residents at Samanvaya. Fr Benny Thettayil, the Dean of Studies, who also renders his services as the Programme Co-ordinator at Poornodaya has his office at Samanvaya. The Deacons are in preparation for their final examinations after which they will leave for their respective provinces. The new class will reach Samanvaya the 22nd of October 2014.

We fondly remember Fr Louis Maliekal who guided us as the Rector after the appointment of Fr Joseph Kollamparampil as the Bishop of Jagdalpur. Fr Louis is currently animating the students in Samanvaya at Rishikesh. We also place on record the services rendered to Samanvaya by Fr. Sebastian Mavunkal as the bursar.

The visitation of Rev. Fr Prior General in September enhanced our preparation for the ordination. He made suggestions which were at once valuable and pertinent. We thank him both for his thoughtfulness and inspiring thoughts that he shared with us.

SEWA: Samanvaya Empowerment and Welfare Action

SEWA is a social undertaking of the students at Samanvaya that organizes pastoral and social sensitization programmes in the villages around Samanvaya, mainly on Wednesdays in the afternoon. Organizing social development activities, animating urban and rural children, organizing Christian youth, spending time with street children, helping mentally and physically challenged children, attending to the sick in hospitals and building up ecumenical and inter religious contacts are some of the ministries the students are engaged in.

Ministry at Shisu Bhavan

Shisu Bhavan is situated at Sabrinagar in Bhopal. About 60 disabled orphans are shelteredthere by the Missionaries of Charity.We spent at least two of our evening hours there weekly. We feed them, play with them and help them to walk. Their love makes our day.

Ministry at Shelter

Shelter is an organization with its office by the railway station. The mission of this NGO is to gather the street urchins – both boys and girls – mainly from the railway station and to rehabilitate them in to the society by counselling and education. In some cases, the organizers contact the parents of these children and send them back to their homes. We spend our Wednesday afternoons with these children. As we talk with them, some of these children have moving stories to tell. During Christmas holidays we take them to our campus for various kinds of activities and a meal with us.

Ministry at the Old Age Home

The Old age home is situated in Raisen, about 35 km from Bhopal. The home is entrusted to RDSS, Silvani by the state administration and run by the OSF sisters. There are 25 inmates and 4 carers. We

visit the institution every Wednesday. Our presence on the premises is always helpful for them. We listen to their stories, sing *bhajans* and entertain them with a few small games making the rest of their time here a bit more beautiful. In turn we learn to be compassionate.

Value Education Ministry

We give value education programmes in various schools of Bhopal both state-run and private. We approach the authorities with the proposal and we are generally encouraged by them as they provide us with the necessary equipment. We move around from school to school and meet the welcoming students and interact with them. We conducted orientation programmes in an SOS village, in various private schools and hosted camps for catechism students. An animation programme given to the nursing students on the college premises was much appreciated.These programmes helped us to enhance our confidence and polish our linguistic skills. The values that we spoke about took deeper roots in our lives too.

Palliative Care Home

The purpose of this care Home is to provide specialized services to make the life of terminally ill patients comfortable as per the guidelines of WHO. This e Centre is also involved in creating awareness of the reasons for cancer through a series of awareness programmes and cancer detection camps.Through the mediation of Dr Ganesh Narayan, a friend of Samanvaya and the research guide of some of the CMIs, we have access to the hospital. Two of our brothers visit the Centre and maintain a very sympathetic and cordial relationship with the patients there. We meet the patients, listen to them and their family, pray for them and encourage them to be hopeful even in their pain. Often we donate blood to the patients. At the request of the Centre, we make arrangements for food and clothes and raise some modest funds for the poor patients there.

Empowerment Programmes

For the past several years Samanvaya coordinates and finances and manages a programme to empower women in the surrounding

villages.The expenses are met from the funds deposited in memory of late George Mundankavil who passed away following an accident while he was a student here. Tailoring centres are one of the means of gathering the women.We provide them with sewing machines and other accessories, appoint instructors, visit the centres regularly, conduct monthly tests, give inspirational input, take the students for an excursion, collect a nominal fee and conduct the final exams. The annual programme comes to a close at the valedictory functions held at Samanvaya at which the students were awarded a certificate of diploma in tailoring by Rev. Fr. Paul Achandy, the Prior General. We have a sense of contentment as we see the smile of achievement on the faces of the graduates.

Christ Kinder Garten

The Christ Kinder Garten, a relatively new school on the campus, under the direction of Fr. NaijuThaliyath and tutelage of the Elizabethan Sisters, brought in an encouraging number of new admissions this year. The new academic year 2014-2015 in was inaugurated on July 1, 2014. On the occasion, Fr. Davis Varayilan, the manager, highlighted the need of a holistic education. Fr. Martin Kuzhivelil CMI gave an inspiring orientation talk to the parents and teachers. On 8thJuly, Rev. Fr. Paul Achandy, the Prior General, met the teachers and the students and shared his thoughts on education. On 5thSeptember, the little ones gave special reverence to their teachers and celebrated the teacher's day with various cultural programmes.

Darsana, Wardha

Blood Donation Camp

"Give Blood and Save Life." As the first activity of the DSKS this year, we had arranged a blood donation camp in collaboration with the Datta Mege Institute of Medical Sciences in our multipurpose hall on 13th July. The programme started with a prayer and Fr. Rector spoke on the occasion about participating in the healing ministry of Jesus and showed a good example by being the first donor of the

camp. There was wide range of support from the brothers and from our neighbouring communities. There were altogether 45 donors out of which 29 were from Darsana. Thanks to Rev. Fr. Tomy, the organizer of the camp and all others for their valuble support and good will.

Tree Plantation

"Go Green and Save the Planet." As a first step towards making Darsana more eco friendly under the guidance of Fr. Rector and Fr. Master we had the tree plantation day on 16th July. We planted more than 70 trees in various parts of our compound. The first tree was planted by Sr. Irma, the English teacher of Atmadarsan students. We were divided into 3 groups and had the plantation within no time. In the second phase of plantation on 29th July, we planted around 30 trees taking the total number above 100. A word of thanks for all those who helped generously in this great task of saving our planet by going green. We hope that Darsana will be a model for all to join in this great ministry.

Art Exhibition

On 17th July the second year brothers had their art exhibition as the part of their course on the Philosophy of Beauty (Aesthetics). It was done under the guidance of their teacher Rev. Fr. Anto Chackiath CMI. It was a chance to showcase the talents of our brothers and it proved that there is an artist hidden in all of us. Fr. Rector inaugurated the art exhibition and gave an inspiring message. Fr. Anto, who is a great artist, exhibited two of his recent art works. There was a good co-operation from the part of brothers and all the art works were of good quality. There were handcraft items and paintings which were based on some of the theories of aesthetics and brothers had the chance to give explanation to their art work. It was exhibited for two days in our ATP hall. Congratulations to all the brothers.

Football Coaching

'Healthy mind resides in a healthy body'. This year also we were fortunate to have the football coaching under the guidance of Rev. Fr. Rolvin De Mello SDB. He was here for some days as he was teaching the second year brothers the philosophy of communication. He is a good sportsman, moreover he is a good football player. So we used his presence fruitfully. On 4th August we started our 10 day football coaching and 22 brothers actively participated in it. Fr. Rolvin was a good coach to our brothers and some were initiated into this game and some got the opportunity to sharpen their talents in this game. On the last day of the coaching we had an exhibition match between the brothers. The match was very tight and Fr. Rector distributed the prize for the winning team. Darsana remembers Fr. Rolvin with gratitude for the wonderful service and for his loving presence.

Reception to the Newly Elected Bishop of Chanda

On 13th August the Darsana community gave a cordial welcome and reception to the newly elected Bishop of Chanda, Monsignor Ephrem Nericulam. He was here for the supper accompanied by some of his relatives from Kerala. Fr. Rector welcomed him with a flower bouquet and Fr. Tomy Chirapurath introduced our new bishop to us

and shared some of his previous experiences with him. Monsignor Ephrem spoke on the occasion and also requested for our prayers for his future ministry. His Episcopal Ordination will be conducted on 24th October 2014. Darsana community wishes him all the best for his future ministry.

Independence Day Celebrations

On 15th August we celebrated the 68th Independence Day of our country with the Eucharist community. After the mass Fr. Rector hosted the flag. Soon after that we had the cultural programmes in our auditorium with the collaboration of Sant Chavara School, Salod. The small kids of our school made the programme very colourful and attractive. Their parents were also present at this occasion. Bro. Joyal V. gave the message of the day. And the DKS group Pulse of Chavara, who won the first prize in the Patriotic Song competition which was held on the previous day, sang a patriotic song representing the Darsana Community.

Extension Lecture

On 25th August we had an extension lecture organized in the Chavara auditorium. The resource person was Rev. Fr. Prof. Job

Kozhamthadam SJ, who was here to take class for the second year brothers on the philosophy of science and cosmology. Fr. Wilson, the dean of Studies, organized this extension lecture and it was attended by the surrounding communities also. The lecture was on the topic "Vatican Council II and the Modern Science." Fr. Job was the proper and authoritative person to talk about this topic and he banished all the doubts and made clear that Science and Religion go hand in hand and that Vat II also speaks in support of the Science as both religion and science are in the search of truth. We had also a session for clarifying the doubts and Fr. Job was able to satisfy all the doubts of the audience. We are indeed happy to have this lecture and we offer Fr. Job a bouquet of flowers as a token of our love and appreciation for the wonderful work he has done.

ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ

ഗാസയിലെ മനുഷ്യക്കുരുതി അവസാനിപ്പിക്കണം: ബിഷപ്പ് ജോസഫ് കരിയിൽ

ഗാസയിലെ മനുഷ്യക്കുരുതി അവസാനിപ്പിച്ച് സമാധാനത്തിന്റെ വഴി ഉണ്ടാവണം അതിനായി നയതന്ത്രത്തിന്റെ സജീവമായ ഇട പെടൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്ന് ഉണ്ടാവണമെന്നു ബിഷപ്പ് ജോസഫ് കരിയിൽ പറഞ്ഞു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ സംഘടിപ്പിച്ച ഇഫ്താർ വിരുന്നും മതസൗഹാർദ്ദ കൂട്ടായ്മയും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു ബിഷപ്പ്. സി.എം.ഐ. സഭാ പ്രിയോർ ജനറാൾ റവ. ഡോ. പോൾ ആച്ചാണ്ടി, മന്ത്രി കെ.ബാബു, പ്രൊഫ.കെ.വി.തോമസ് എം.പി., ഡോ.ചാൾസ് ഡയസ്, പ്രൊഫ. എം.അച്യുതൻ, ക്യാപ്റ്റൻ രാജു, അഡ്വ.ടി.പി.എം. ഇബ്രാഹിം ഖാൻ, സ്വാമി നന്ദാത്മജാനന്ദ, ഡോ. രാജേഷ് ചന്ദ്രൻ, പി.ജെ. തോമസ്, അഡ്വ. എസ്. കൃഷ്ണമൂർത്തി, രാജേന്ദ്രസിംഗ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ചാവറയച്ചൻ പൊതു സമൂഹ സൃഷ്ടാവ്: ഡോ.കെ.എസ്സ്.രാധാകൃഷ്ണൻ

1846-ൽ മാന്നാനത്ത് സംസ്കൃത സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുകയും ആ സ്കൂളിൽ ജാതിഭേദമെന്യേ ഏവർക്കും പ്രവേശനം നൽകുകയും

ചെയ്ത വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവിന്റെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ ദർശനത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് 1864 ൽ വാരാപ്പുഴ രൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്ന ബർൺദ്ദീൻ ബച്ചിനെല്ലിയോടു ചേർന്ന് നടപ്പിലാക്കിയ ***പള്ളിക്കൊരു പള്ളിക്കൂടം*** പദ്ധതിയെന്ന് പി.എസ്.സി ചെയർമാൻ ഡോ.കെ.എസ്സ്.രാധാകൃഷ്ണൻ പ്രസ്താവിച്ചു. കേരളത്തിന്റെ പൊതു സമൂഹസൃഷ്ടിക്ക് നാന്ദികുറിച്ച ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ 150-ാം വർഷത്തിൽ സി.എം.ഐ സഭ ഭാരതമൊട്ടാകെ 75 വയസ്സിനു മുകളിലുള്ള 150 ശ്രേഷ്ഠരായ അദ്ധ്യാപകരെ ഗുരുരത്ന ബഹുമതി നൽകി ആദരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രതികാത്മകമായ തുടക്കം ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ പ്രൊഫ.എം.കെ.സാനുമാസ്റ്ററെ ആദരിച്ചുകൊണ്ട് സി.എം.ഐ സഭാ അജപാലന വകുപ്പ് മേധാവി റവ.ഡോ.ജോർജ്ജ് താഞ്ചൻ നിർവ്വഹിച്ചു. ചടങ്ങിൽ സി.എം.ഐ സഭാ വിദ്യാഭ്യാസ-മാധ്യമ വിഭാഗം മേധാവി റവ.ഫാ.സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

ചാവറയച്ചന്റെ പള്ളിക്കൊരു പള്ളിക്കൂടം പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ 150-ാം വർഷത്തിൽ, അധ്യാപക ദിനത്തിൽ ഭാരതത്തിലെ പ്രഗത്ഭരായ അധ്യാപകരെ ആദരിക്കുന്നത് ഉചിതമായി എന്നും ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ തുടർച്ചയിലാണ് കേരളത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന് വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്നും ഗുരുരത്ന പുരസ്ക്കാരം ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട് പ്രൊഫ.എം.കെ.സാനു പറഞ്ഞു. കേരളത്തിന്റെ വൈജ്ഞാനിക മേഖലയിൽ അക്ഷരവെളിച്ചം നൽകി നവോത്ഥാന ചിന്തക്ക് തുടക്കമിട്ടത് ചാവറയച്ചനാണെന്നും കേരളത്തിലെ 2200 ഓളം വരുന്ന സുറിയാനി ദേവാലയങ്ങളോടും സന്യസ്ത ആശ്രമങ്ങളോടും ചേർന്ന് 4000 ൽ പരം വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെ ലക്ഷക്കണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികളാണ് ഇന്ന് പൊതു സമൂഹ സൃഷ്ടിയിൽ പങ്കുചേരുന്നത് എന്ന് മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയ സീറോ മലബാർ സഭ വക്താവ് റവ.ഡോ.പോൾ തേലക്കാട്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ഡയറക്ടർ ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ സ്വാഗതവും ഫാ.സിജു പോൾ പാലത്താനത്ത് സി.എം.ഐ നന്ദിയും പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് ഗുരു ശ്രേഷ്ഠരായ പ്രൊഫ.എം.അച്ചുതനെയും ഡോ.എം.ലീലാവതിയെയും സ്വവസതിയിലെത്തി ഡോ.കെ.എസ്സ്.രാധാകൃഷ്ണൻ, തുറവൂർ വിശ്വംമ്പരൻ, റവ.ഡോ.ജോർജ്ജ് താഞ്ചൻ, ഫാ.സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത്, ഫാ റോബി കണ്ണൻചിറ എന്നിവർ ഗുരുരത്ന പുരസ്കാരം നൽകി ആദരിച്ചു.

പ്രകൃതി സംരക്ഷണം ജീവജാലസംരക്ഷണമാണ്: പ്രൊഫ.എം.കെ.സാനു

പ്രകൃതിയിലുള്ള ചെറിയ പുൽക്കൊടിപോലും നമ്മുടെ ജീവനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കുകയെന്നാൽ ജീവജാലങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയെന്നതു തന്നെയാണണെന്ന് പ്രൊഫ.എം.കെ. സാനു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് ആന്റ് മീഡിയ സ്റ്റഡീസ് ലോകപരിസ്ഥിതി ദിനത്തിൽ പ്രിയോർ മാവിൻതൈ നട്ട് കൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പരിസ്ഥിതിയിലെ ചെറിയ പുൽക്കൊടിപ്പോലും നമ്മുടെ ജീവനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ ജീവജാലങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊന്നിന് നിലനിൽക്കാൻ സാധ്യക്കില്ലായെന്നു അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു. ചാവറയച്ചന് സമ്മാനമായി ലഭിച്ച മാമ്പഴം വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം അത് വിവിധ സന്ന്യാസി മഠങ്ങളിലേക്കും കൊവേന്തകളിലേക്കും കൊടുത്തുവിട്ടു. അതിന്റെ വിത്തു നട്ടുവളർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു.ആ വിശേഷപ്പെട്ട മാങ്ങ പ്രിയോർ ജനറൽ നൽകിയതു കൊണ്ട് അത് പ്രിയോർ മാങ്ങ എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടത്. അങ്ങനെ അത് പ്രിയോർ മാവായും മാമ്പഴമായും മാറുകയാണുണ്ടായതെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ഡയറക്ടർ ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ., ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ സി.എം.ഐ., ലിവിംഗ് ഫെയ്ത്ത് ചാനൽ ഡയറക്ടർ ഫാ. ജെയ്സൺ പുറ്റനാൽ സി.എം.ഐ., കരിത്തല സ്ക്കൂൾ മാനേജർ സി. ഷിബി പീറ്റർ, സേവ കോർഡിനേറ്റർ സിമി ആന്റണി, ഹോട്ടൽ മാനേജ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട് മെന്റ് വിഭാഗം ഹെഡ് ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ്, ലെനാർഡ് ജെ. എബ്രഹാം, സ്റ്റാഫ് സെക്രട്ടറി ടിയ തോമസ്, ജോളി പവേലിൽ, സിസ്റ്റർ നൈസി എം.എസ്.ജെ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ചാവറയിൽ രക്തദാന ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു

ലോക രക്തദാനദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് & മീഡിയ സ്റ്റഡീസ്, ഐ.എം.എ കൊച്ചി, കാരിക്കാമുറി റസിഡന്റ്സ് അസോസിയേഷൻ, സിറിയക് ഏലിയാസ് വോളന്ററി അസോസിയേഷൻ (CEVA) എന്നിവയുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ ജൂൺ 16 ന് രക്തദാന ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ നടന്ന ക്യാമ്പ് സെന്റ് ജോസഫ്സ് ആശ്രമ സുപ്പീരിയർ ഫാ.ജോസ് തച്ചിൽ സി.എം.ഐ ഉദ്ഘാടനം

ചെയ്തു.രക്തം കൊടുക്കുക എന്നതിലുപരി ഒരു മനുഷ്യജീവനെ സഹായിക്കുക എന്ന ഒരു കടമ കൂടിയാണ് രക്തം ദാനം ചെയ്യുന്ന തിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതെന്ന് ഫാ.ജോസ് തച്ചിൽ പറഞ്ഞു. ആവശ്യസമയത്ത് രക്തം ലഭിക്കാതെ ഒരു മനുഷ്യജീവൻ പോലും നഷ്ടപ്പെടരുതെന്നും അതിനായി യുവതലമുറ മുന്നോട്ട് വരണ മെന്നും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ഡയറക്ടർ ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ അധ്യക്ഷത വഹി ച്ചു. ഐ.എം.എ കൊച്ചി ശാഖ പ്രതിനിധി സൂസി രക്തദാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ചു. ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ, കെ.വി. പി.കൃഷ്ണകുമാർ, സി.ഡി.അനിൽ കുമാർ, ജോളി പവേലിൽ എന്നി വർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഓണം മനുഷ്യ നന്മയുടെ ആഘോഷം

മനുഷ്യനിലെ നന്മയുടെയും വിനയത്തിന്റെയും ആഘോഷമാണ് ഗ്രാമീണ ഉത്സവമായ ഓണം എന്ന് പ്രശസ്ത കവി ആർ.കെ.ദാ മോദരൻ. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഭാഗമായ ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഓണാഘോഷ പരിപാടികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാ രിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അഹംഭാവം മനുഷ്യന് അധ:പധന ത്തിന് ഹേതുവാണെന്ന് മഹാബലിയുടെ ഐതീഹ്യം അവതരി പ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ചാവറയിൽ നടന്ന ഓണാ ഘോഷം നാടൻ കായിക വിനോദങ്ങളുടെ പുനരവതരണമായി മാറി. വടംവലി, കലംതല്ലിപ്പൊട്ടിക്കൽ, ലെമൺ ആന്റ് സ്പൂൺ റെയിസ്, പുലികളി, കേരള ശ്രീമാൻ, മലയാളി മങ്ക മത്സരങ്ങളിലും ആഘോ ഷമായ ഓണ സദ്യയിലും നൂറുകണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികളാണ് പങ്കെ ടുത്തത്. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ഡയറക്ടർ ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ സ്വാഗതവും ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ.സിജു പോൾ പാല ത്താനത്ത് സി.എം.ഐ നന്ദിയും പറഞ്ഞു.

സംശുദ്ധ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർ കുറയുന്നു: മന്ത്രി കെ.സി.ജോസഫ്

നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പൊതുപ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഇന്ന് സംശുദ്ധ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർ കുറയുന്നുവെന്ന് സാംസ്കാരിക വകുപ്പു മന്ത്രി കെ.സി.ജോസഫ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ച റൽ സെന്ററിൽ കൊച്ചി വാർത്തയുടെ 10-ാം വാർഷികത്തോടനുബ

ന്ധിച്ച് സംശുദ്ധ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള പുരസ്കാരം മൂലം കുഴി ഭാസ്കരന് നൽകികൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേ ഹം. 50000 രൂപയും ഉപഹാരവും മൂലങ്കുഴി ഭാസ്കരന് നൽകി. പ്രൊഫ.എം.കെ.സാനു അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഡോമനിക് പ്രസന്റേ ഷൻ എം.എൽ.എ, പി.സി.സിറിയക്, ഫാ.സിജുപോൾ പാലത്താ നത്ത് സി.എം.ഐ, ജോണി ജോസഫ്, മാത്യു ജോസഫ് മൂഴയിൽ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ചാവറയിൽ മീഡിയസെൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചന്റെയും എവുപ്രാസ്യാമ്മയുടെയും നാമ കരണ നടപടികളോടനുബന്ധിച്ച് മീഡിയസെൽ ചടങ്ങിൽ സി.എം. സഭ വിദ്യാഭ്യാസ-മാധ്യമ വിഭാഗം മേധാവി റവ.ഡോ.സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത് ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ പിതാ വിന്റെ ദർശനങ്ങളിലൂന്നി സി.എം.ഐ, സി.എം.സി സഭകൾ ഇന്ന് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ-സേവന ആതുര ശുശ്രൂഷ മേഖ ലയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കുടുംബ നവീകരണ പദ്ധതികളും കേരള സഭയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഗുണകരമായി അവതരിപ്പിക്കുവാനും അതുവഴി ചാവറ പിതാവിന്റെ ദർശനങ്ങൾ പൊതു സമൂഹത്തിൽ എത്തിക്കു വാനും മീഡിയ സെൽ സഹായിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

രാമായണപാരായണവും മതസൗഹാർദ്ദകൂട്ടായ്മയും

ആദർശപൂർണമായ നാളെയുടെ കഥ പറയുന്ന രാമായണം സർവ ഗുണസമ്പന്നനായ മനുഷ്യനെ തേടിയുള്ള യാത്രകൂടിയാണെന്ന്

ഫാ.പോൾ തേലക്കാട്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സർവഗുണസമ്പന്നനായ മനുഷ്യൻ ആരെന്ന ചോദ്യം നാരദൻ നേരിട്ടത് രാമൻ എന്ന് മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു. ചാവറയിൽ എല്ലാ വർഷവും പതിവുള്ള പോലെ കർക്കടകം ഒന്നിന് നടക്കാറുള്ള രാമായണപാരായണവും മതസൗഹാർദ്ദ പരിപാടിയിലും പങ്കെടുത്ത് മുഖ്യപ്രഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.നാളെയുടെ കഥ പറയുന്നവരാണ് കവികൾ. സങ്കൽപ്പത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്കാണ് അവർ മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്നത്. നമ്മെത്തന്നെ പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്ന സുകൃതജപമാണ് രാമായണമെന്ന് വേദി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത് സി.എം.ഐ. പറഞ്ഞു. കെ.എൽ.മോഹനവർമ, ആർ.കെ.ദാമോദരൻ, പി.ഐ.ശങ്കരനാരായണൻ, അയ്മനം രവീന്ദ്രൻ, രാജേന്ദ്ര സിങ്, അഡ്വ. ആന്റണി അമ്പാട്ട്, സിസ്റ്റർ ലിസി ചക്കാലയ്ക്കൽ, ഫാ. സിജുപോൾ പാലത്താനത്ത് സി.എം.ഐ, ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

വത്തിക്കാൻ തീർത്ഥാടനം ഓഫീസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു

വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെയും എവുപ്രാസമ്മയുടെയും വിശുദ്ധപദവി പ്രഖ്യാപന ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു സി.എം.ഐ. സഭ വത്തിക്കാനിലേക്കു തീർത്ഥാടനം ഒരുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായുള്ള ഓഫീസ് എറണാകുളം ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സി.എം.ഐ സഭ ഇവാഞ്ചലൈസേഷൻ ആന്റ് പാസ്റ്ററൽ മിനിസ്ട്രി ജനറൽ കൗൺസിലർ റവ.ഡോ. ജോർജ്ജ് താഞ്ചൻ സി.എം.ഐ. ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചു. ഭാരത കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ വിശ്വാസ സ്വപ്നഘോഷങ്ങൾക്ക് സാഫല്യം വർഷിക്കുന്ന ഈ പുണ്യനിമിഷങ്ങളിൽ പങ്കുചേർന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാൻ ഈ തീർത്ഥാടനം വിശ്വാസി സമൂഹത്തിന് ഉപകരിക്കട്ടെയെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ഡയറക്ടർ ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ. ചാവറ ഇൻസിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് ആന്റ് മീഡിയ സ്റ്റഡീസ് പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ.സിജു പോൾ പാലത്താനത്ത് സി.എം.ഐ., ജോൺസൺ സി.എബ്രഹാം, ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. **നവംബർ 18മുതൽ 26വരെയും 21മുതൽ 26വരെയുമുള്ള** രണ്ട് പാക്കേജുകളിലാണ് തീർത്ഥാടനം ഒരുക്കുന്നത്. ഫോൺ 9447824575, 9947940404

State Award for Fr. Paul Pallipadan CMI

Fr. Paul Pallipadan CMI was awarded by MP State Government for the best biodiversity farm. His garden at Tulsipar was being used by the state Department of Bio-diversity for their training programmes for many years. He has grown there all sorts of medicinal plants and fruit trees suitable for the weather conditions of Raisen district. Three years ago he was awarded the best farmer of Raisen district. He believes in natural farming and does not take any chemical fertilisers or pesticides to his farm, but produces a very good crop. He trains the villagers also in the natural farming and has got them registered as natural farmers which gives them a good price for their product. This Award consists of a memento, citation and cash award. MP Biodiversity officials selected his farm as the best after visiting all the registered farms of the state.

We congratulate Fr Paul on this prestigious Award.

Anusmrithi - 32

THE SWANSONG OF A SAINT

When the special Synod on Family is going to take place in Rome in October 2014, it is very appropriate that the age old legacy of our founder St. Chavara to the Christian families be highlighted for our study and reflection. Fr. Thomas Panthaplackal has put in words some of the special features of the text of *Nalla Appante Chavarul* for our serious study during the Chavara Year for the benefit of the Christian families

Chief Editor

Pope Francis has announced a Synod of Bishops, to take place in two sessions this year and the next, to study the burning issues related to families. It is astounding to think about how much care, concern, insight and commitment of our beloved founder St. Kuriakose Elias Chavara went into the writing of his book Testament of a Loving Father *(Nalla Appente Chavarul*) which is an instruction manual for the renewal and sustenance of Christian families. Such authoritative and practical guideline, although written in the second half of nintenth century, are relevant even in contemporary societies, as proved by the popularity of it in the past.

Now we are proud of it that our Major Archbishop George Cardinal Alencherry is going to introduce the *Nalla Appamte Chavarul* before Pope Francis in the special synod on family at Vatican. For this purpose we have prepared the original text in English and Italian with a note on the special featurers of the text.

Testament of a Loving Father is a legacy from our founder father bequeathed to the Christian families. Here I quote the instruction given by St. Chavara to the parishioners of Chennankary as a loving father on what to do with the text. Here also I try to pinpoint the special features of the text.

My dear beloved,

In flesh and blood, I am the son of Kuriakos of Chavara, of the parish of Chennenkary. The omnipotent God most kindly gave me existence in this world and in this family and of these parents. So in the natural order, according to charity and justice, I am bound to be specially grateful to you and to do you a good in turn. But I have not done anything specially for you. Hence I am leaving this document for you, in my own hand-writing. This script will live even after I am dead. So I entrust this to my children of the Kainakary sub-parish to be preserved as a treasure.

Let this be a sign that this is my testament to you my brethren and children in the double order (of spirit and flesh). The countless favours God has bestowed on you are not entirely due to your meritorious lives: they are also earned by the merits of your fore-fathers; take care that you do not render yourselves unworthy of such blessings. That you may remember that I came into this world and that I have left it, copy out of this document by all who can do it so and preserve it in your homes. Keep the original locked in a box in the chapel. On the first Saturday of every month, all of you come together and read it through. Do it to remember the day of my death. I do not ask for any other remembrance. But month after month, after you have read this, I beseech you, breathe a short prayer in my behalf-Oh Lord, keep the soul of this thy servant also in the abode of the just.

13th Kumbhom (February) 1868

Father Kuriakos Elias of the Holy Family
Prior of the Mannanam and other monasteries of
the Discalced Carmelite Tertiaries.

THE TESTAMENT OF A LOVING FATHER

The Special Features of the Text

1. It is a precept from a loving Father

This is morally binding, as Chavara affirms in the introductory letter to accept it as it is coming from a Progenitor and Spiritual Head and to welcome it as a Testament of a loving Father

- The matter is presented in the form of a code of conduct giving numbering. (Subject divison was given by the publishers later. Now it has a long tradition). He also calls it a mandate for families

- St. Chavara was very prudent in bequeathing such a document first to his own kiths and kins and parishioners at Kainakary, without giving an authoritarian colour from the Vicar General of a Particular Church, thereby making the document more acceptable with 'we' feeling. For the suggestions proposed in the text were more radical and called for an attitudinal change in all relationships, towards God, relatives, neighbours and to oneself.

- With an inner compulsion St. Kurikaose Elias wrote the 40 Point Instruction Manual for the well being of husband and wife, parents, youth and children in the family calling their attention to take social and moral responsibilities.

2. St. Kurikaose Elias wrote it inspired by Divine Light and Discernment

Realizing the calamities going to happen in the families where love, peace, order, fraternal charity and fear of God are missing, St.Chavara meditated to find out solutions and prayed for Divine Assistance, as he has mentioned in the introduction. After getting the Divine Light from above only he started writing the directives as an Instruction Manual for the families.

- Since he wrote it with the Divine Inspiration, the Testament remains as a true guide to families for more than 145 years. Because of its worth in renewing the families, many many thousands of copies of the text were circulated among the families in more than 30 editions since 1868.

- It is also a fact that many retreat preachers and animation teams are making use of this Testament of St. Chavara for their renewal programmes related to family, youth and children.

3. The text Resembles or Reflects;

1- The Last Blessings of Jacob to his sons. Here Jacob tells about the future of his children and then what is right and what is wrong in them. (Gen, 49: 1-27)

2- The Last Testament of Moses to the people of Israel. Here Moses blesses them according to the nature of their life. (Deut. 33: 1-29)

3- The last Exhortation of St. Paul to the Elders of the Church at Ephesus. There he says that he was not lazy in giving them correct directives needed for their life. (Acts 20: 18-25)

4- Farewell Discourse of Jesus to His disciples in which Jesus promises them the gift of love and life and what is expected of them (John 13: 31-16:33)

4. Style of Writing

St. Kurikaose Elias Chavara uses similes, maxims, philosophical thoughts, stories, parables, life events, scriptural texts, etc., in expounding his teachings on family creating practical and in depth conviction in the readers. The presentation is something similar to that of the Gospel chapters of 5,6,7 of St. Mathew and Chapter 6 of St. Luke.

5. The approach to various topics

Chavara applies Scripture, Moral Theology, Philosophy, Psychology, and Spirituality in dealing with various subjects. He exposes the matter through the practical treaties of Ten Commandments

6. This text can be viewed in three angles.

a. Family in the plan of God
b. Family in the plan of the Church
c. Family in the plan of the society

7. Topics Covered:

- Prayer and sacramental life in the family
- Charitable life in the family
- Healthy relationship in the family

- How to handle wealth and money transaction in the family
- Education of the Children in the family
- Choosing marriage partners and friends in the family
- Dealing with the poor people
- The Servants in the family and their spiritual care
- The communication in the family
- The time table and the use of time in the family
- Modesty and holiness of children in the family
- Upbringing of children in the family
- The discipline in the family
- Festivals and Celebrations in the family
- The choosing of vocation in the family
- The fear of God in the family
- Justice and peace in the family
- Responsibility of the parents in forming children in Christian values
- Responsibility of Children towards parents, and soctiey etc…

8. From the Historical Perspective

St. Chavara's text on Family (1868) was the first comprehensive instruction manual on family, not given in the form of a decree for the whole Church. Even though it was given to his parishioners, it appeared universal in character as it was received by all families irrespective of religious differences in Kerala.

- Prior to this document, it seems that there was only one magisterial teaching on marriage promulgated by the Council of Trent (1545-1563). It was in answer to the Protestant Reformers on the issue of marriage.

9. Some of the official teachings of the Church related to the family by the Popes

1. On Christian marriage - 10 February 1893 by Pope Leo XIII
2. Encyclical, *Casti Connubi* (Chastity in marriage) 31 December 1930 by Pope Pious XI
3. *Humane Vitae* (on Human life) 1968 by Pope Paul VI
4. The First Exhortation given to the family is on the Sacredness of marriage and family in *Gaudiun at Spes* of Vatican Council II

5. The vocation and mission of the Laity in the Church, the Apostolic exhortations of Pope John Paul II, 1987.

10.St. Chavara's definition on Family:

"A good Christian family is the image of heaven, when members live together by the bond of blood and affection, duly respecting and obeying the parents, walking peacefully before God and people, seeking eternal salvation according to each one's proper state of life."

1. **A good Christian family is the Image of Heaven** when there are these five elements in the practice:

a) Bond of blood and affection
b) Respect and obedience to parents
c) Peace with God and People
d) Seeking eternal salvation according to the Divine call
e) Unity

2. **Children are sacred treasures entrusted to the parents by God. Know you that these children have been entrusted in your hands, to be purified with the most precious blood of the Lord, to be trained up in His service and to be returned to Him on the judgment day.**

Thus the duties of the parents towards the children are:

a) They are to be purified with the most precious blood of Christ through sacramental life
b) They are to be trained up in His service
c) They are to be returned to Him on the judgment day

Even though the text **'The Testament of a Loving Father'** by St. Chavara is a small booklet in appearance, it contains matter for several volumes for the sustenance of a good Christian family. Only very few lines in the text may be found not very reasonable according to the modern context. Now it is our task to suit this testament to the needs of the family members by making it a study material for the good of the universal Church

GEORGE CARDINAL ALENCHERRY
Major Archbishop of the Syro-Malabar Church

Prot. No. 1483/2014 18 August 2014

THE SWAN SONG OF A SAINT
A CHAVARA LEGACY TO CHRISTIAN FAMILIES

Pope Francis, has announced a Synod of Bishops, to take place in two sessions this year and the next, to study the issues and challenges related to families. In this context it is most appropriate to make a serious study about the perspectives of St Chavara on families. Testament of a Loving Father (*Nalla Appante Chavarul*) written by St Kuriakose Elias Chavara is a road map given by him for families. It deals with how families were renewed through sacramental life, how fraternity and charity should be nurtured in families, what is the spirit with which we could grow in holiness, and the duties and responsibilities of parents and children to live in a society. When I realize that they were written a century and a half ago, I am amazed at how relevant his writings are for this day and age. And the saint himself mentioned that he wrote this testament to the families while at prayer seeking the light of inspiration in a special way.

This book which is very handy throws light on how a family should lead a life according to the Divine Providence leading a fruitful-life in the church and in the society. Through many anecdotes, stories, examples and other figures of speech, he unfolds a forty point action plan detailing the duties and responsibilities of the parents and children. It is quite gratifying to know that this testament is being used widely in many dioceses for family renewal. Quite a few of the official teachings about the families found in the *Catechism of the Catholic Church* and the *Documents of Vatican Council II* are reverberating in this book of St Chavara, is a matter of pride for the Syro-Malabar *sui iuris* church. It is a testimony of the importance of the subject covered in this book that thousands of copies of this book have been published in umpteen editions over the years and they reached so many families.

During this time and age in which we live, when families, the fundamental units of human society, are undergoing tremendous crises and challenges, let us turn to St Chavara, who is a special patron for various needs of families in the divine presence, and earnestly study his directives for making our families ideal. It will be a unique contribution for family renewal from the patrimony of Syro-Malabar Church to the universal church to have it published in more languages as it is translated into English and Italian. I sincerely wish that this very year when St Kuriakose Elias Chavara is canonized, our dioceses, priests, religious and faithful take keen interest and undertake serious studies on this book, *Nalla Appante Chavarul*. I pray for the special grace and blessings to CMI Congregation and to all who worked behind the translation of this great spiritual book.

+ G Alencherry

Georg Cardinal Alencherry
Major Archbishop of the Syro-Malabar Church

MAR GEORGE ALENCHERRY • MAJOR ARCHBISHOP OF THE SYRO-MALABAR CHURCH

THE SYRO-MALABAR MAJOR ARCHIEPISCOPAL CURIA
Mount St. Thomas, P.B. No. 3110, P.O. Kakkanad, Kochi – 682 030, Kerala, India
Tel: (0484) 2424780, 2424768, 2426235; Fax: (0484) 2422727
E-mail: majorarchbishop@gmail.com; majorarchbishop@hotmail.com

From the Dept. of Reasearch & Documentation

GOLDEN RECORDS - 28

നല്ല ഒരപ്പന്റെ ശാവുപൊരുൾ

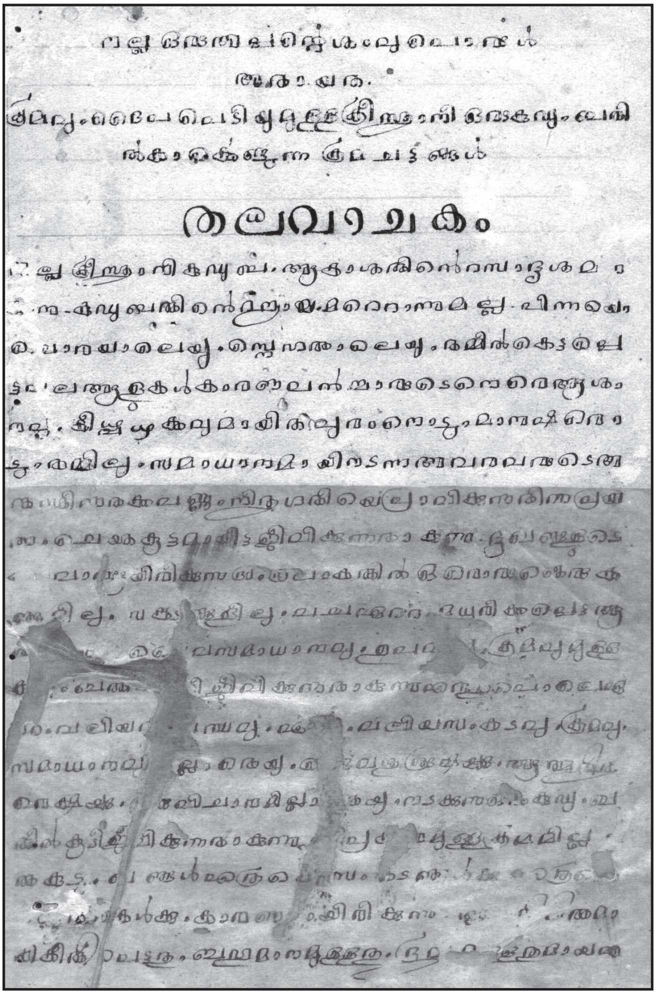
തലവാചകം

സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായ കുടുംബം ദൈവവിശ്വാസം പ്രവർത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഇടമാണ്, വിശ്വാസിക്കുവാൻ പരിശീലനം ലഭിക്കേണ്ടതും അവിടെത്തന്നെ. 'ഗാർഹിക സഭ' എന്ന് കുടുംബത്തെ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന് ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു തന്നെ 'കുടുംബം സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ സാദൃശ്യമാണ്' എന്ന് ചാവറപ്പിതാവ് തന്റെ ഇടവകക്കാരെ പഠിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന് ഒന്നാം സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്ന കുടുംബം മാത്രമെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ എന്ന ഉറച്ച ബോധ്യമാണ് ഈ കത്തെഴുതാൻ ചാവറപ്പിതാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഒരു നല്ല കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അവശ്യഗുണങ്ങൾ നാല്പതെണ്ണം അക്കമിട്ട് ഇതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ചിലതിൽ ഉൾപിരിവുകളും ഉണ്ട്. ഓരോ ആശയവും മനസ്സിൽ പതിയത്തക്കവിധം കൊച്ചു കൊച്ചു കഥകളും സംഭവങ്ങളും മഹാത്മാക്കളുടെ ഉദ്ധരണികളും തിരുവചനങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വളരെ ആകർഷകമായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥമാണിത്. കൈനകരി ഇടവകക്കാരോടുള്ള തന്റെ ബന്ധവും സ്നേഹവുമാണ് ഇതെഴുതാൻ തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് ആരംഭത്തിൽ കൊടുത്ത കത്തിൽ തുറന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഉള്ളടക്കത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോൾ, തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ അവരോടു പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ക്രമമില്ലാത്ത കുടുംബങ്ങൾ, അധികമായ സങ്കടങ്ങൾ, നാശങ്ങൾ, വഴക്കുകൾ, മരണങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള തിന്മകളും നാശങ്ങളും ഇനിയും വന്നു ഭവിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്കുള്ള അധികമായ ആഗ്രഹം മൂലമാണ് ആത്മരക്ഷയെ പ്രതിയുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രകാശം യാചിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കുടുംബക്രമം അഥവാ ചട്ടം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയത്. കുടുംബശാസ്ത്രം, സാംസ്ക്കാരികശാസ്ത്രം, മന:ശാസ്ത്രം, മര്യാദവിധികൾ എന്നിവ കാര്യമായി രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതിരുന്ന ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹമെഴുതിയ ചാവരുൾ കുടുംബജീവിത്തിന്റെ 'മാഗ്നാ കാർട്ടാ' യായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മാതാപിതാക്കളുടെയും മക്കളുടെയും സമൂഹത്തിലെ ഇതര തുറകളിലുള്ളവരുടെയും കടമകളെയും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെയുംകുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം കുടുംബശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നവർ വിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്.

മുപ്പതിലേറെ പതിപ്പുകളിലൂടെ ഇതിന്റെ ലക്ഷക്കണക്കിനു പ്രതികൾ കേരള സമൂഹം ഏറ്റു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നത് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെയും ആകർഷണീയതയെയും തെളിയിക്കുന്നു. ഇതിലെ ഉദ്ധരണികളും സൂക്തങ്ങളും

ഹിന്ദി, തമിഴ്, കന്നഡ, മറാഠി മുതലായ ഭാരതീയ ഭാഷകളിലും ഇംഗ്ലീഷിലും പലവുരു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 2014 ഒക്ടോബറിൽ വത്തിക്കാനിൽ നടക്കുന്ന കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിനഡിൽ ചാവറപിതാവിന്റെ ഈ കുടുംബക്രമം ചർച്ചവിഷയമാകും എന്നതും ഭാരതസഭക്ക് എന്നും അഭിമാനമായിത്തീരുന്ന വാർത്തയാണ്. നിലവിൽ ഉപയോഗത്തിലുള്ള മലയാളം പതിപ്പുകളിൽ ഇതെഴുതിയത് 1868-ാം കാലം കുംഭമാസം 23-ന് എന്നാണ്. എന്നാൽ ഒറിജിനൽ കയ്യെഴുത്തിലുള്ളത് കുംഭമാസം 13-ന് എന്നാണ്. ചാവറപിതാവിന്റെ നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ എന്ന തലവാചകവും നല്ല ഒരപ്പന്റെ ശാവു പൊരുൾ എന്നാണ് ഒറിജിനിലിൽ ഉള്ളത്. ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പതിപ്പുകളിലൂള്ള തലക്കെട്ടുകളും ഉപതലക്കെട്ടുകളും കയ്യെഴുത്തുരേഖയിൽ കാണുന്നില്ല. വായനക്കാരുടെ എളുപ്പത്തിനുവേണ്ടി പിന്നീട് ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ 24 പേജുകളാണുള്ളത്. അതിന്റെ ആദ്യപേജുമാത്രമാണ് ഇവിടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രാവശ്യത്തെ അനുസ്മൃതിയിൽ നല്ല ഒരപ്പന്റെ ചാവരുളിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചെറിയൊരു പഠനമാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

ഫാ.തോമസ് പന്തപ്ലാക്കൽ.സി.എം.ഐ.

ചാവറവർഷ ലോഗോയിലെ പ്രചോദനവാക്യങ്ങൾ

2014 ഓഗസ്റ്റ് 15 മുതൽ 2015 ഓഗസ്റ്റ് 15 വരെ ഒരുവർഷം സി.എം.ഐ. സഭ ചാവറ വർഷമായി ആചരിക്കുകയാണല്ലോ. സഭ യുടെ സ്ഥാപകപിതാവിന്റെ വിശുദ്ധപദ പ്രഖ്യാപനം സഭാംഗങ്ങൾ അഭിമാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി ഏറ്റുവാങ്ങുമ്പോൾ അ തിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതംതന്നെ മാതൃകയാക്കാനുള്ള ശ്രമവും കൂടിയാണ് ചാവറവർഷത്തിലൂടെ നമ്മൾ ഏറ്റെടുക്കുക.

സ്വയം വിശുദ്ധീകരണവും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയും എന്ന ല ക്ഷ്യത്തോടെയാണ് നമ്മുടെ സഭാപിതാക്കന്മാരായ പാലക്കൽ, പോ രൂക്കര, ചാവറയച്ചന്മാർ സന്യാസസഭയ്ക്കു തുടക്കംകുറിച്ചതും സ് തബിലിനി മെത്രാന്റെ അനുവാദം ലഭിച്ചതും. ദൈവേഷ്ടം നിർവ ഹിക്കാനും ദൈവതിരുമനസ്സുമാത്രം അന്വേഷിക്കാനും ഒരുമിച്ചു പ്ര വർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയ ഇവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും നടപടികളും ദൈ വപരിപാലനയിൽ പുഷ്പിച്ചത് ചാവറപിതാവിലൂടെ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ച രണ്ടു പ്രചോദകചിന്തകളാണ് ചാവറവർഷ ത്തിന്റെ ലോഗോയുടെ സാരാംശം. "നിന്റെ ദിവ്യഗുരുവായിരിക്കു ന്ന ഈശോമിശിഹായെ അനുഗമിക്കുന്നതിനും, സകലതിലും ത ന്റെ ദാസനായി നടന്നുകൊണ്ട്, അവിടുത്തെ തിരുരക്തം എന്ന മ തിച്ചുകൂടാത്ത വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ ആത്മാ വിനെയും ശേഷം സഹോദരങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെയും അവിടു ത്തോടു ചേർപ്പാനായി, പാപത്തിൽ നിന്നു ഒഴിയുന്നതിനും, മറ്റുള്ള വരുടെ പാപങ്ങളെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനും, പുണ്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതി നു മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നതിനും ആണ് ദൈവം നിന്നെ ഈ ജീവിതാന്തസ്സിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നത്" (ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ, 1981,50). ഈ വാക്യത്തിന്റെ ചുരുക്കമാണ് 'സ്വയവിശുദ്ധീകരണവും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയും' എന്നത്. ഈ രണ്ടു കാര്യകാര്യങ്ങളും ല ക്ഷ്യമിട്ടാണോ നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതവും സമൂഹജീവിതവും എ ന്നതാണ് ഈ വർഷത്തെ അന്വേഷണവിഷയം.

രണ്ടാമത്തെ വാക്യം "ദൈവതിരുമനസ്സ് നടക്കും, നടത്തും" എന്നതാണ്. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവികപദ്ധതിയാണ് ദൈവതിരുമനസ്സ് എന്നത്. അത് അവസരോചിതമായി വെളിപ്പെടുത്തി കിട്ടുമ്പോൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തിയും. ചാവറപിതാവ് തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ദൈവത്തിന് അസാദ്ധ്യമായി ഒന്നുമില്ലെന്നും ദൈവം ക്രമീകരിക്കുന്നതിനോടു മനുഷ്യൻ പൂർണമായും സഹകരിക്കണമെന്നും ഈ സഹകരണത്തിലും ദൈവം തന്നെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും ദൈവം ചെയ്യിച്ചതാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചതെല്ലാമെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞു: "ദൈവം ചെയ്യിച്ചതൊക്കെയും എന്റെ വശമോ, ഇത്രടം നീ വന്നത് എങ്ങനെ, വീട്ടിൽ നിന്നാരു വിളിച്ചു?, പട്ടത്തിന് എങ്ങനെ കേറി, കൊവേന്തയിൽ എങ്ങനെ കൂടി, സഭ എങ്ങനെ കിട്ടി, പ്രിയോരെന്നാരു വിളിച്ചു?, ഇവിടെ എങ്ങനെ വന്നു? ഇതൊന്നിനു നിന്നെ കൊള്ളാമോ? ഇല്ലയില്ല നിശ്ചയം! അപ്പോഴോ തിരുമനസ്സ് നടക്കും, നടത്തും" (ധ്യാനസല്ലാപം, 1881,13). 'അപ്പോഴോ, ദൈവതിരുമനസ്സ് നടക്കും, നടത്തും' എന്നു ചാവറപിതാവ് പറഞ്ഞതിന്റെ അന്തഃസത്ത മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവികപദ്ധതിയിൽ ദൈവതിരുമനസ്സാണ് നടക്കേണ്ടത്; അതുമാത്രമാണ് നടത്തപ്പെടേണ്ടത് എന്നുമാണ്. ഈ വാക്യം ചാവറപിതാവിന്റേതാണോ, ഇതെവിടെയാണ് കുറിച്ചിരിക്കുന്നത്, ഇതിലെ പ്രയോഗം ശരിയാണോ എന്നു പലരും ചോദിച്ചതു കൊണ്ടാണ് ലോഗോയുടെ വിശദീകരണമായി ഇപ്രകാരം കുറിച്ചത്.

ചാവറ, ഏവുപ്രാസ്യാ നാമകരണ നടപടി ലോഗോ

2014 നവംബർ 23-ാം തിയതി റോമിലും നവംബർ 29-ന് കൊച്ചിയിലും 2015 ജനുവരി 3-ന് മാന്നാനത്തും ജനുവരി 10-ന് ഒല്ലൂരും ഫെബ്രുവരി 10-ന് കൈനകരിയിലുമായി ചാവറപിതാവിന്റെയും ഏവുപ്രാസ്യാമ്മയുടെയും നാമകരണനടപടികളും കൃതജ്ഞതാബലിയും തിരുന്നാളാഘോഷങ്ങളും നടക്കുകയാണല്ലോ. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാനായി രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ലോഗോ തരുന്ന സന്ദേശമിതാണ്.

1. തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്ന കപ്പൽ തീർത്ഥാടന സഭയായ സീറോമലബാർ സഭയാണ്. യുഗോന്തോ

ന്മുഖമായി നീങ്ങുന്ന കപ്പലിനെ നയിക്കുന്ന ദൈവികസാന്നിദ്ധ്യമാണ് കുരിശ്.

2. കപ്പലിൽ നിന്നു കുരിശിലേക്കുയരുന്ന നാളങ്ങൾ സീറോമലബാർ സഭയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധരുടെ ഗണമാണ്.

3. കപ്പലിന്റെ ഗതിവിഗതികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പാമരമാകുന്ന കുരിശിന്റെ ശക്തിയാൽ കാറ്റും കോളും നിറഞ്ഞ ഈ ലോകസമുദ്രത്തിലൂടെ നീങ്ങുന്ന മനുഷ്യകപ്പലിനെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന നിയന്ത്രണപായകളാണ് പ്രാർത്ഥനയും പരസ്നേഹപ്രവർത്തനവും. ഇവ രണ്ടും ജീവിതമാതൃകകളാക്കിയ ചാവറപിതാവിനെയും ഏവുപ്രാസ്യാമ്മയെയും ദൈവം വിശുദ്ധ സാക്ഷ്യമാക്കി ഉയർത്തി വീണ്ടും ലോകത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

N.B. രണ്ടു ലോഗോകളും കർമ്മെലസന്ദേശത്തിന്റെ പുറം കവറിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഫാ. തോമസ് പന്തപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ.

ചാവറപിതാവ് അടിസ്ഥാനമിട്ട പള്ളികൾ

നമ്മുടെ സഭയുടെ ഏറ്റവും ആധികാരികമായ രേഖകളിലൊന്ന് ആശ്രമങ്ങളിൽ എഴുതിവെയ്ക്കുന്ന നാളാഗമമാണ്. ചാവറപിതാവിൽ ഇന്നു അവരോധിക്കുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങൾക്ക് ആധികാരികത തരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹം എഴുതിയതോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നവർ എഴുതിയതോ ആയ രേഖകളാണ്. ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ട നാളാഗമങ്ങളിലും മറ്റിതര ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച സൂചനകളിൽ നിന്നു ചാവറപിതാവ് ആറു പള്ളികൾക്ക് അടിസ്ഥാന കല്ലിട്ടതായി കാണുന്നു. 1872 വരെ എഴുതപ്പെട്ട മാന്നാനം നാളാഗമത്തിൽ നിന്നും പാറപ്പുറത്തു വർക്കിയച്ചൻ എഴുതിയ സി.എം.ഐ. സഭാചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ആ കാര്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കത്തക്ക വിധമുള്ള ചില ഇടവകകളുടെ രേഖകളിൽ നിന്നുമാണ് ഇതിനുള്ള പ്രധാന തെളിവുകൾ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല പള്ളികൾക്കും കല്ലിട്ടത് അദ്ദേഹം സുറിയാനി സഭയുടെ വികാരി ജനറൽ ആയിരുന്നപ്പോഴാണ് ചിലത് വികാരി ജനറൽ ആകുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കാലത്താണ്. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ കുറേക്കൂടി ആഴത്തിൽ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട് എങ്കിലും സാമാന്യം ഉറപ്പുകിട്ടിയ പള്ളികളുടെ പേരുകൾ മാത്രമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. തുടർപഠനത്തിന് ഉദ്ദേശമുണ്ട്. എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ഈ കാര്യത്തിനു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പല പള്ളികളുടെയും വർഷവും തിയതിയും അവ്യക്തമായതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ പേരുകൾ മാത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ചില പള്ളികൾ പുതുക്കിപണിയുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ചാവറപിതാവ് കല്ലിട്ടിരിക്കുന്നത്.

ചാവറപിതാവ് കല്ലിട്ട പള്ളികളുടെ പേരുകൾ

1. മുട്ടാർ പള്ളി
2. കുടവെച്ചൂർ പള്ളി
3. വൈക്കം പള്ളി
4. ശ്രാമ്പിക്കൽ പള്ളി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പള്ളിത്തോട് പള്ളി (ചേർത്തല)
5. ഇടമറ്റം പള്ളി
6. കൈനകരി കപ്പേള

ഫാ. തോമസ് പന്തപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ.

പുസ്തക പരിചയം

ഡോ. ജെ. എസ്. തേക്കുങ്കൽ CMI

ചാവറദർശൻ:

ഒരു പുണ്യപുരുഷന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ

ദീപിക ബുക്ക് ഹൗസ്, കോട്ടയം, വില 80 രൂപ

ചാവറപിതാവിനെയും ഏവുപ്രാസ്യാമ്മയെയും വിശുദ്ധരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയാണ് 2014 നവംബർ 23-ന്. ഓരോ കേരള ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ഒരു "ഇരട്ടി മധുരത്തിന്റെ" നാളായിരിക്കും അത്.

"വിശുദ്ധരെ സ്വീകരിക്കാൻ വിശുദ്ധരാവുക" എന്നതാണ് ഈ കാലത്തിന്റെ ആഹ്വാനം. അതിനുപകരിക്കുംവിധം, പ്രത്യേകിച്ചും ചാവറപുണ്യവാന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കും ദർശനങ്ങളിലേക്കും വെളിച്ചം വീശുന്നു ജെ. എസ്. തേക്കുങ്കലച്ചന്റെ "ചാവറദർശൻ: ഒരു പുണ്യപുരുഷന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ" എന്ന പുതിയ പുസ്തകം.

ചാവറയച്ചനെക്കുറിച്ച് ആഴമായി പഠിക്കുകയും 'ഇതാ ചാവറയച്ചൻ', 'കേരളത്തിന്റെ പുരോഹിതപുണ്യം', 'ചാവറയച്ചൻ കടന്നുപോയ വഴികൾ' തുടങ്ങിയ ശ്രദ്ധേയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്ത ജെ.എസ്.തേക്കുങ്കലച്ചൻ ചാവറപിതാവിന്റെ ദർശനങ്ങളെ കാലോചിതമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു നൽകുന്നുണ്ട് ഈ പുസ്തകത്താളുകളിൽ.

ചാവറപുണ്യവാന്റെ 'ആബാനുഭവം', 'അരൂപിയുടെ നിറവ്', 'മരിയോന്മുഖത്വം' തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനങ്ങളെ എങ്ങനെ സമ്പന്നവും പ്രകാശപൂരിതവുമാക്കുന്നെന്ന് തേക്കുങ്കലച്ചൻ വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്.

ചാവറയുടെ കുടുംബദർശനം, വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനം, സാമൂഹ്യദർശനം, വൈദിക ദർശനം, ദിവ്യകാരുണ്യ ദർശനം, സന്ന്യാസദർശനം, മരിയദർശനം എന്നീ ഏഴ് അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ചാവറ ദർശനങ്ങളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെയും സമ്പന്നതയെ നമുക്കു കണ്ടെത്താനാവും.

ചാവറദർശനങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടവയാണ്. അവയ്ക്ക് അതിന്റേതായ ചില്ലറ പരിമിതികൾ ഉണ്ടുതാനും. പക്ഷേ സ്ഥലകാലാതിശായിയായ മൂല്യങ്ങൾക്കു മാറ്റമുണ്ടാവില്ല. അവയെ ആപേക്ഷികരിക്കാനോ തള്ളിക്കളയാനോ സാധ്യമല്ലതാനും. ഉദാഹരത്തിന് കുടുംബം, വിദ്യാഭ്യാസം, സന്ന്യാസം തുടങ്ങിയ രംഗങ്ങളിൽ ഇന്ന് പ്രകടമാക്കുന്ന മൂല്യച്യുതിയെ ചാവറയച്ചന്റെ ദർശന പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിമർശനാത്മകമായി കാണുവാനും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് മടിക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, സന്ന്യാസത്തെ തോന്ന്യാസമാക്കുന്ന വികലപ്രവണതയെ ചാവറയച്ചൻ അന്നേ വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിലും സഭാംഗങ്ങൾക്കെഴുതിയ കത്തുകളിലും അത്തരം രക്ഷാകര വിമർശനങ്ങൾ കാണാം:

"പുണ്യത്തിന്റെ കണ്ണാടികളാകുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും പുണ്യാത്മാക്കളുടെ സങ്കേതവുമായിരിക്കുന്നതുമായ ഈ കൊവേന്തകൾ കാര്യസ്ഥന്മാരുടെ കൂട്ടവും സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിന്റെ വീടുകളും പൊത്തുവരുത്തമായിട്ട് പ്രധാന കാര്യങ്ങളെമാത്രം കാർപ്പാൻ നോക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഭവനസ്ഥലങ്ങളുമായിരിക്കുന്നു...." (സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ vol. 4, p. 90-91). സന്ന്യാസ ചൈതന്യം വാർന്ന് ഈ പോക്കുപോയാൽ 'കൊവേന്തകൾ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനകത്ത് ഇല്ലാതാകു'മെന്നുപോലും ചാവറപിതാവ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഇത്തരത്തിലൊരു പ്രവാചക ദൗത്യവും തേക്കുങ്കലച്ചന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്.

അനുബന്ധമായി 'ഒരത്ഭുതത്തിന്റെ നാൾവഴികൾ' ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പാലാ കത്തീഡ്രൽ ഇടവകയിലെ കൊട്ടാരത്തിൽ മരിയ എന്ന ഒൻപതുവയസ്സുകാരിയുടെ വികൃതമായ കോങ്കണ്ണ് (Squint Eye) ചാവറപിതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം വഴി അത്ഭുതകരമായി പെട്ടെന്ന് സുഖമായി. ഈ അത്ഭുതസുഖ പ്രാപ്തിയാണ് വിശുദ്ധ പദവി പ്രഖ്യാപനത്തിന് ആധാരമായി റോമിലെ തിരുസംഘം അംഗീകരിച്ചത്. അതേക്കുറിച്ചുള്ള ലഘുവിവരണം വായനക്കാരുടെ ജിജ്ഞാസ ശമിപ്പിക്കാനുതകും.

ചാവറപിതാവിന്റെ ജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഏതാനും വർണ്ണചിത്രങ്ങളും ഓരോ അദ്ധ്യായത്തിനും പറ്റിയ മറ്റു ചിത്രങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തെ സമ്പന്നവും ആകർഷകവുമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അവതരണ മൊഴിയായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മാത്യു ചന്ദ്രൻകുന്നേലച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ: "അനുഗ്രഹത്തിന്റെ വഴികളിൽ നടക്കുന്നതിന്റെയും ആശ്വാസത്തിന്റെ പൂമര ചുവട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതിന്റെയും അനുഭവമാണ് പ്രചോദനാത്മകമായ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം വായിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുക...

"അയത്നലളിതമായി വായിച്ചുപോകാവുന്ന ഈ പുസ്തകം ചാവറപിതാവിന്റെ വിശുദ്ധ പദപ്രഖ്യാപന വേളയിൽ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കാവുന്ന ഒരമൂല്യ നിക്ഷേപമാണ്.

ഫാ. പോൾ കല്ലുവീട്ടിൽ സി.എം.ഐ

അഗതിയുടെ സുവിശേഷം

പബ്ലിഷേഴ്സ്: എസ്.ഡി.ജനറലേറ്റ്, ആലുവ, വില. 199/-

ബൈബിൾ പണ്ഡിതനായ ഫാ.പോൾ കല്ലുവീട്ടിൽ സി.എം.ഐയുടെ ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥം തികച്ചും പുതുമയും തനിമയും നിറഞ്ഞതാണ്. യേശുവിനെ അഗതികളിൽ അഗതിയായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അഗതികളിൽ അഗതിയായി ജനിച്ചു, ജീവിച്ചു, മരിച്ചു. ആ ജീവിതകഥ അഗതിയുടെ സുവിശേഷമാണ്. ദൈവനന്ദനനായ യേശു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സ്വയം വെറുമയാക്കി; ദാസന്റെ പ്രകൃതി സ്വീകരിച്ചു; മനുഷ്യരൂപമെടുത്തു; താഴ്മയുടെ ജീവൽനികേതനമായി. അപ്പോൾ ദൈവം അവിടുത്തെ ഏറ്റവുമധികം ഉയർത്തി. എല്ലാ നാമങ്ങളെക്കാളും ഉപരിയായ നാമം നൽകി (പീലി.2-911). അഗതിയായ യേശുവിനെ മനസ്സിലാക്കാനും അനുഭവിക്കാനും അവിടുത്തെ മാർക്ഷം പിന്തുടരുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കൊക്കെ ഈ കൃതി വലിയ ഉൾക്കാഴ്ച്ചയും പ്രചോദനവും പകരുന്നു.

ഗ്രന്ഥം എട്ട് ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ പ്രമേയം അഗതികളിൽ അഗതിയായവന്റെ പ്രാക് രൂപങ്ങളായ ആദാം, അബ്രാഹം, മോശെ, ഏലിയാ എന്നീ ഗതികെട്ടവരായവർ ഗതി ലഭിക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തെ അള്ളിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ ഗതിലഭിച്ചവരായിത്തീർന്നതിന്റെ ആഖ്യാനങ്ങളാണ്. രണ്ടാം ഭാഗം അഗതിയായ യേശുവിന്റെ ബാല്യകാലത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. യേശുവെന്ന

ശിശുവിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ് സ്നാപകനും, ബെത്‌ലെഹെമിലെ കുഞ്ഞിപ്പൈതങ്ങളും. അവിടുന്ന് കുട്ടികളുടെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു. ചെറിയവരായ അവരാണ് സ്വർക്ഷരാജ്യത്തിൽ വലിയവരെന്ന് യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പ്രഘോഷണത്തിനൊരുക്കമായി പാപികളുടെ മാമോദീസാ മുങ്ങിക്കൊണ്ട് പാപമായിത്തീർന്നവനേയും, പ്രലോഭിതർക്കൊരു സദ്വാർത്തയാകുവാൻ പ്രലോഭിതനായവനേയും നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ. നാലാം ഭാഗത്തിന്റെ ശീർഷകം ഇരിപ്പിന്റെ സുവിശേഷമെന്നാണ്. അന്ധകാരത്തിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവരോടുകൂടി യേശു ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ അവർ അവിടുത്തെപ്പോലെ പ്രകാശതനയരായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. മനുഷ്യപുത്രനായിത്തീർന്നവൻ വിരുന്നിനിരിക്കുന്നതിന്റെ എട്ട് ആഖ്യാനങ്ങളുണ്ട്. സ്വർക്ഷീയ തലത്തിലേക്ക് അഗതികളായവരെ ആനയിക്കുന്ന സദ്വാർത്തയുടെ പ്രഘോഷണങ്ങളാണ് ആ പാഠങ്ങളെല്ലാം. ദിവ്യനന്ദനൻ വിരുന്നിനിരുത്തുന്നവനുമാണ് (മത്താ.14:13-21; മർക്കോ.8:1-9; യോഹ.21:1-14). ഉപവിഷ്ടനായ പ്രബോധകനെ ലൂക്കാ.4:14-22; മത്താ.5-7;മർക്കോ.12:41-44, 13:1-13 എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അഗതികളെ ദൈവരാജ്യത്തിലെ അംഗങ്ങളാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ട് ഗതി നൽകുന്നവയാണ് ആ പ്രഘോഷണങ്ങളൊക്കെ.

“അഗതികളുടെ അത്താണി”യെന്ന അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ അഗതികളിൽ അഗതിയായിത്തീർന്നവൻ വ്യധിതർക്ക് സൗഖ്യം നൽകുന്നു; പരേതർക്ക് പുതുജീവനേകുന്നു. ഉപമകളിലെ ദർശനമാണ് ആറാം ഭാഗത്തിന്റെ പ്രമേയം. “അഗതിയുടെ ഗതിവിഗതികൾ” എന്ന ഏഴാം ഭാഗത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഗതികെട്ട ജീവിതം നിരത്തി വയ്ക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ദൈവദൂഷകൻ, പാപികളോടൊത്ത് സഹവസിക്കുന്നവൻ, പാപികളോടൊത്ത് പന്തിയിലിരുന്നവൻ, വയറൻ, കുടിയൻ, സാബത്തുലംഘകൻ, ബേൽസെബൂലിന്റെ അനുചരൻ തുടങ്ങിയ ആരോപണങ്ങൾ ഗതിവിരോധകളായ മതരാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ നിരത്തിവെച്ചു; പരീക്ഷിക്കുവാൻ ചോദ്യങ്ങളുതിർത്തു. പ്രബോധനങ്ങളേയും പ്രബോധകനേയും തിരസ്കരിച്ചു. അത്തരം നീചപരിഷകൾക്കെതിരായി മൂർച്ചയേറിയ പ്രതികരണങ്ങളാണ് അഗതികളിൽ അഗതിയായവൻ തൊടുത്തുവിട്ടത്. ഫലമോ ലോകദൃഷ്ടിയിൽ അവിടുന്ന് പരാജിതനായിത്തീർന്നു, ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടു, പ്രഹരിക്കപ്പെട്ടു, അവഹേളിക്കപ്പെട്ടു, ശിഷ്യരാലും, പിതാവിനാൽപോലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, കുരിശിൽ തറക്ക

പ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ പരാജയം വിജയത്തിന്റെ നാന്ദിയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് മഹത്ത്വീകൃതനായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; സ്വർക്ഷത്തി ലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തു; ആ നാമം സർവ്വനാമങ്ങളേയുംകാൾ സമുന്നതമായിത്തീർന്നു.

അഗതികളുടെ കൂട്ടായ്മയാകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് അവി ടുത്തെ അനുയായികൾ. അവർ നവ്യധാർമ്മികതയുടെ നിദർശന ങ്ങളായി തീരണം. അനുധാവനം ചെയ്യുന്നവരുടെ ദൗത്യമെന്തെന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ വിശിഷ്ടമായ കൃതി സമാപിച്ചിരിക്കു ന്നു. ഗ്രന്ഥകാരൻ കേരളസഭക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ മുൽകൂ ട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. അദ്ദേഹം ഏവരുടേയും അഭിനന്ദനം അർഹി ക്കുന്നു. കൃതിയുടെ കോപ്പികൾ ഗ്രന്ഥകർത്താവിൽനിന്ന് ലഭിക്കു ന്നതാണ്.

YESU JEEVANA CHARITHE

YESU JEEVANA CHARITHE the first musical rendition of the Life History of Jesus is a milestone in the history of the world of Kannada Christian music.

By way of making a great contribution to the world of Kannada Christian music, the solemn release of an audio musical CD was held at Christha Vidyalaya, Bangalore on 22 June 2014. The CD carries the musical rendering of 718 selected poems composed in Gamaka Raaga. The poems are based on the book entitled *Yesu Jeevana Charithe Mahakavya* (a long poem on the Life History of Jesus) written i*n Bhamini Shatpadi* prosodic metre by Prof. Narahari, a Hindu by faith.

These poems chanted in Gamaka Raaga also speak of the sheer hard work of Fr. Antony Payyappilly CMI and his deep devotion to Kannada language. Fr. Antony is the producer of this musical enterprise and the Principal of Christha Vidyalaya.

This audio musical creation has already been scripted in golden letters in the history of the world of Kannada Christian Music. Since ancient times the Gamaka Raaga has been in use in the temples of

Karnataka to sing out verses from Mahabharatha and Ramayana.

The theme of *Yesu Jeevana Charithe Mahakavya* is comprised of *2011* poems composed by Prof. Narahari in Bhamini Shatpadi prosodic metre. The work conveys the life history and teachings of Jesus. Versification in Shatpadi prosodic metre is something unique found only in Kannada language and literature. These are poems with six *PAADAS* (feet) with 3 and 4 initially rhyming *GANAS* (rhythm units). The 1st, 2nd 4th and 5th *PAADAS* are with 4 *GANAS* and the 3rd and 6th *PAADAS* with 6 *GANAS.* These verses are very suitable for recitation in Gamaka style. The first Mahakavvya composed in Shatpadi style is *Karnataka Katha manjari.* This long poem with as many as *8000* constituent poems was written by Kumaravyasa in the 14th century. Thereafter no one ventured to compose long poems in this style. When *Yesu Jeevana Charithe Mahakavya* took birth, it marked the beginning of the return of *Shatpadi* of yore. *Yesu Jeevana Charithe* is just an attempt to bring out the musical rendition of this book.

It is a matter of great pride for every Indian that this artistic creation is the first Christian poetic collection in Gamaka Raaga. It is worth noting that at a time when religious fundamentalists are rampant and rule the roost in some parts of the country, this majestic creation of poems emerged in modern India from the glorious pen of a Hindu poet. Again it is hoped that this musical rendition laced with background music rendered by 20 Hindu devotees of Kannada poetry along with explanations codified by other artistes will evoke feelings of religious harmony and brotherhood among people. It may also be noted that after every verse in the poem, its explanation has been arranged in both Kannada and English. This must go a long way for the listeners to clearly understand and assimilate Christ's message. This 17 hour long poetic chanting is also sure to serve as the symbol and instrument of religious harmony.

A musical icon as it is, it is also a means and collective effort to present Jesus to Indians through enculturation by translating to people's hearts Jesus" life, teachings and the Gospel values. No doubt it has

set a start for the enhancement of the artistic form of Gamaka and its growth to an international standard. It may be mentioned that the whole enterprise came to materialize thanks to the dedication and perseverance of Rev.Fr. Antony Payyappilly CMI, *Principal* of Christha Vidyalaya, and a member of the religious congregation , CMI (Carmelites of Mary Immaculate), whose founder Blessed Kuriakose Elias Chavara, will be canonized in Vatican on 23rd November2014.

The releasing ceremony of the audio musical CD was officiated by Rev.Fr.Thomas Aykara CMI, Rector, Dharmaram college and Chancellor of Christ University, Bangalore, on 22 June 2014. Monsignor Jayanathan, the Vicar General of Bangalore Archdiocese, Gaanavidushi Smt. Sukanya Vijaya Kumar who did the *direction of* the programme , poet and professor Narahari and the producer Fr.Antony Payyappilly CMI were present on the dais, it may be recalled that the underlying force behind this enterprise is the rich legacy of the contributions made to the Kanndada language , literature, culture and music by the premiere institutions of Dharmaram College and Christ University located at the heart of the Capita! of Karnataka-the Garden City of Bangalore. This is the second artistic creatioiji-taken place in Christha Vidyalyaya. The release of *Yesu Jeevona Charithe Mahakavyo* composed in Shatpadi had been held in 2011 at Christha Vidyaiaya . This audio musical CD also matters as the first fruit brought out by the Green View Studio in Christ University, Bangalore, an Institution of Internationa! repute and standard in the country.

കർമ്മലയിലെ സൗഗന്ധികങ്ങൾ

ഫാ. മാത്യു കൂട്ടുങ്കൽ
(1941-2014)

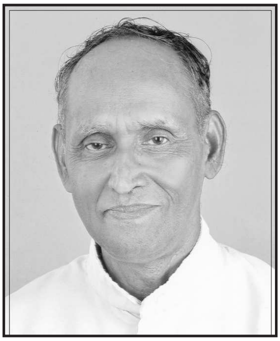

അഗാധമായ മനുഷ്യനന്മയുടെയും അപരിമേയമായ സഭാസ്നേഹത്തിന്റെയും ആൾരൂപമായിരുന്ന, കോട്ടയം സെന്റ് ജോസഫ് പ്രവിശ്യാംഗം ബഹു. മാത്യു കൂട്ടുങ്കലച്ചൻ 2014 ഓഗസ്റ്റ് 28-ാം തിയതി രാവിലെ 11.00 മണിക്ക് നമ്മെ പിരിഞ്ഞ് നിത്യസമ്മാനത്തിനായി യാത്രയായി. ലിവർ സിറോസിസ് രോഗമായിരുന്നു മരണകാരണം. രണ്ടു തവണകളായി മൂന്നു ആഴ്ചകളോളം ആശുപത്രിയിൽ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആശുപത്രിയിലെ തീവ്രപരിചരണ വിഭാഗത്തിൽ അതീവ വേദനയുടെ ആധിക്യത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴും പരാതികളില്ലാതെ പക്വതയോടെ സഹനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി, തന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്ന നഴ്സുമാരെ വരെ അച്ചൻ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അവസാനദിനങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാൻ ശേഷിയില്ലാതായപ്പോൾ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ കേൾക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻവരുന്ന വൈദികരോടുകൂടി കന്തീശാ ആലാഹ... എന്ന സുറിയാനി ഗാനം അദ്ദേഹം പാടിയിരുന്നു. എല്ലാം മുൻകൂട്ടി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടെന്ന പോലെ, തന്റെ സംസ്കാരത്തിനു ആഘോഷമായ കുർബാന ചൊല്ലണമെന്ന് മരണത്തിന്റെ തലേന്ന് അദ്ദേഹം സുപ്പീരിയറച്ചനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പൂർണബോധത്തോടെ, പ്രശാന്തതയോടെ, ഞാൻ ഇനി മുതൽ മാലാഖമാരുടെ ലോകത്തായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അച്ചൻ നമ്മെ വേർപിരിഞ്ഞു.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹമെഴുതിയ 'ഇറ്റ്സ് ഗ്രേറ്റ് ടു ഫർഗീവ് ആൻഡ് സാക്രിഫൈസ്' എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരണനടപടികളുടെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ്. അതിന്റെ മലയാളപരിഭാഷയും അച്ചൻതന്നെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പദനിഷ്പത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാള

ത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും ലത്തീനിലുമൊക്കെയുള്ള അച്ചന്റെ അഗാധമായ അറിവിന്റെ അക്ഷരരൂപങ്ങളായിരുന്നു ആ കൃതികളൊക്കെ. ആ അറിവ് പുതുതലമുറയ്ക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. വർഷങ്ങളോളം മുത്തോലി മൈനർ സെമിനാരിയിൽ ഭാഷാധ്യാപകനായി അദ്ദേഹം സേവനം ചെയ്തു.

പാലാ ഇടമറുക് കൂട്ടുങ്കൽ ജോസഫ് മറിയം ദമ്പതികളുടെ മകനായി 1941-ൽ ആണ് അച്ചൻ ജനിച്ചത്. 1961-ൽ സി.എം.ഐ. സഭയിൽ പ്രഥമവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി. 1968-ൽ വൈദികനായി. 1969 മുതൽ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായി എട്ടുവർഷത്തോളം ദീപികയിൽ വിവിധ തസ്തികകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ദീർഘകാലം പാലാ സെന്റ് വിൻസെന്റ് സ്കൂളിൽ അധ്യാപകനും ബോർഡിംഗ് റെക്ടറുമായിരുന്നു. 1974 മുതൽ രണ്ടു വർഷത്തോളം മാന്നാനം കെ.ഇ. കോളേജിൽ ലക്ചററായി സേവനം ചെയ്തു. ദീപിക ന്യൂസ്എഡിറ്ററായും, വാരാന്തപ്പതിപ്പിൽ എഡിറ്ററായും, ദീപികയുടെ ലൈബ്രേറിയനായും ഫാ. കൂട്ടുങ്കൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദീപിക പത്രത്തോടൊപ്പം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ചോക്ലേറ്റിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി അവസാനകാലംവരെ പതിവായി എഴുതിയിരുന്നു.

1988 മുതൽ 1993 വരെ ന്യൂയോർക്കിൽ അജപാലന ശുശ്രൂഷചെയ്തിട്ടുള്ള അച്ചൻ അമനകര, പൂഞ്ഞാർ ആശ്രമങ്ങളിൽ പ്രിയോരായും ഇടമറ്റം, പുളിയൻമല ആശ്രമങ്ങളിൽ പ്രീഫെക്ടായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2002 മുതൽ മൂന്നു വർഷത്തോളം പ്രൊവിൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്നു. 2008 മുതൽ പ്രൊവിൻസിന്റെ റിസർച്ച് ആന്റ് ഡോക്യുമെന്റേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഡയറക്ടറായി പ്രവർത്തിച്ചു വരികയായിരുന്നു.

ഓഗസ്റ്റ് 30-ാം തിയതി ശനിയാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ട് മണിക്ക് അച്ചന്റെ ആഗ്രഹംപോലെ, ബഹു. പ്രൊവിൻഷ്യൽ ജോർജ്ജ് ചെറിയാൻ ഇടയാടിയിൽ അച്ചന്റെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിലുള്ള ആഘോഷമായ പാട്ടുകുർബാനയോടെയാണ് സംസ്കാരചടങ്ങുകൾ പാലാ സെന്റ് വിൻസെന്റ് ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ ആരംഭിച്ചത്. ജനറൽ കൗൺസിലർ റവ. ഡോ. ജോർജ്ജ് താഞ്ചനച്ചൻ, ദീപിക ചീഫ് എഡിറ്റർ ബോബി അലക്സ് മണ്ണംപ്ലാക്കൽ അച്ചൻ, അലക്സാണ്ടർ പൈകടയച്ചൻ, സെബാസ്റ്റ്യൻ കൂട്ടുങ്കൽ അച്ചൻ തുടങ്ങിയവർ സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു. മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ, മാർ സൈമൺസ്റ്റോക് സി.എം.ഐ. എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ മുഖ്യ

കാർമ്മികത്വത്തിൽ അവസാനഘട്ട സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ നട ന്നു. ബഹു. അലക്സാണ്ടർ പൈകടയച്ചൻ അത്യന്തം ഹൃദയ സ്പർശിയായ അനുസ്മരണ സന്ദേശം നൽകി. നിരവധി വൈദിക രും, സന്യസ്തരും, രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹിക രംഗത്തെ പ്രമുഖരും അച്ചന്റെ ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും നാട്ടുകാരും അന്ത്യോപ ചാരം അർപ്പിക്കുവാനായി എത്തിയിരുന്നു.

ഒരു മനുഷ്യനോടുപോലും ഉള്ളിൽ നീരസ്സം സൂക്ഷിക്കാതെ എല്ലാ വരേയും കരുതലോടെ പരിഗണിച്ച് ആഴമായ ആന്തരികതയിൽ ജീവിച്ച കൂട്ടുങ്കൽ അച്ചൻ നിത്യസമ്മാനത്തിനായി യാത്രയായി.

Carmela Sandesam
CMI Bulletin
CMI Generalate, Chavara Hills
P.B. No. 3105, Kakkanad P.O.
Kochi - 682 030

No. 225, October 2014
Phone : 0484-4070004
0484-4070015
E-mail: sthekkedathu@gmail.com
For Private Circulation

അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റർ
2014 നവബർ 30 നകം ഓഫിസിൽ
കിട്ടിയിരിക്കണം

All rights reserved, Reproduction in any manner, in whole or part,
without prior written permission prohibited.
Editor : **Fr. Sebastian Thekkedathu CMI**

Printed and Published by Fr. Sebastian Thekkedathu
for the CMI General Secretariat for Media of Communication